
TYTUŁ DOKUMENTACJI   **Prognoza oddziaływania na środowisko**

PROJEKT   **Zmiana studium uwarunkowań i kierunków
zagospodarowania gminy Stęszew
dla działki w Stęszewie**

Autor

mgr Ewa Zagdańska

POZNAŃ, październik 2018 rok

1. WPROWADZENIE	3
1.1. PODSTAWY FORMALNO - PRAWNE OPRACOWANIA.....	3
1.2. INFORMACJE O CELACH I ZAWARTOŚCI PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU,.....	3
2. ISTNIEJĄCY STAN ŚRODOWISKA	7
2.1. POŁOŻENIE ADMINISTRACYJNE	7
2.2. CHARAKTERYSTYKA GOSPODARCZA.....	7
2.3. INFRASTRUKTURA TECHNICZNA.....	7
2.4. STAN ŚRODOWISKA PRZYRODNICZEGO	12
2.5. DIAGNOZA ISTNIEJĄCEGO STANU ŚRODOWISKA PRZYRODNICZEGO	27
3. STAN ŚRODOWISKA ANALIZOWANEGO OBSZARU ORAZ POTENCJALNE ZMIANY STANU ŚRODOWISKA W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU.	30
4. ROZWIĄZANIA ALTERNATYWNE DO ROZWIĄZAŃ ZAWARTYCH W PROJEKTOWANYM DOKUMENCIE.....	34
5. ISTNIEJĄCE PROBLEMY OCHRONY ŚRODOWISKA ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA REALIZOWANEGO DOKUMENTU, W SZCZEGÓLNOŚCI DOTYCZĄCE OBSZARÓW PODLEGAJĄCYCH OCHRONIE NA PODSTAWIE USTAWY O OCHRONIE PRZYRODY	35
6. PRZEWIDYWANE ZNACZĄCE ODDZIAŁYWANIE - OCENA SKUTKÓW REALIZACJI USTALEŃ PROJEKTU ZMIANY STUDIUM NA POSZCZEGÓLNE KOMPONENTY ŚRODOWISKA.....	35
7. CELE ŚRODOWISKOWE USTANOWIONE NA SZCZEBLU MIĘDZYNARODOWYM, WSPÓLNOTOWYM I KRAJOWYM ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU ORAZ POWIĄZANIA Z INNYMI DOKUMENTAMI.....	42
8. MOŻLIWE TRANSGRANICZNE ODDZIAŁYWANIE NA ŚRODOWISKO.	44
9. PRZEWIDYWANE METODY ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIEŃ PROJEKTU ZMIANY STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO.	44
10. STRESZCZENIE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM.....	45

1. Wprowadzenie

1.1.Podstawy formalno - prawne opracowania.

Prognoza oddziaływania na środowisko jest elementem postępowania w sprawie strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, prowadzonego obligatoryjnie równoległe do procedury opracowania gminnych dokumentów planistycznych między innymi studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego oraz miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Obowiązek przeprowadzenia postępowania wynika z przepisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tekst jednolity Dz. U. z 2017 r. poz. 1405 z późn.zm.)

Prognoza oddziaływania na środowisko jest ze swej natury dokumentem o charakterze predykcijnym czyli próbującym przewidzieć skutki dla środowiska przyrodniczego, które mogą wystąpić w wyniku realizacja ustaleń projektu studium lub planu miejscowego. Punktem wyjścia dla przeprowadzenia prognozy oddziaływania na środowisko planowanego zagospodarowania terenu jest przeprowadzenie analizy i diagnozy stanu środowiska tego obszaru i jego otoczenia oraz programów i planów szczegółowych dotyczących kierunków rozwoju poszczególnych sfer funkcjonowania miasta. Określenie istniejącego stanu jakości środowiska przyrodniczego oraz identyfikacja istniejących problemów ochrony środowiska pozwala na prognozowanie potencjalnych zmian, zarówno pozytywnych jak i negatywnych.

Przy sporządzaniu prognozy wykorzystuje się metody prognozowania jakościowego polegającego na wykorzystaniu wiedzy o mechanizmach funkcjonowania środowiska oraz danych dotyczących przebiegu zjawisk i procesów analogicznych, oraz metodę indukcyjno-opisową, polegającą na łączeniu w logiczną całość zebranych informacji o środowisku i mechanizmach jego funkcjonowania.

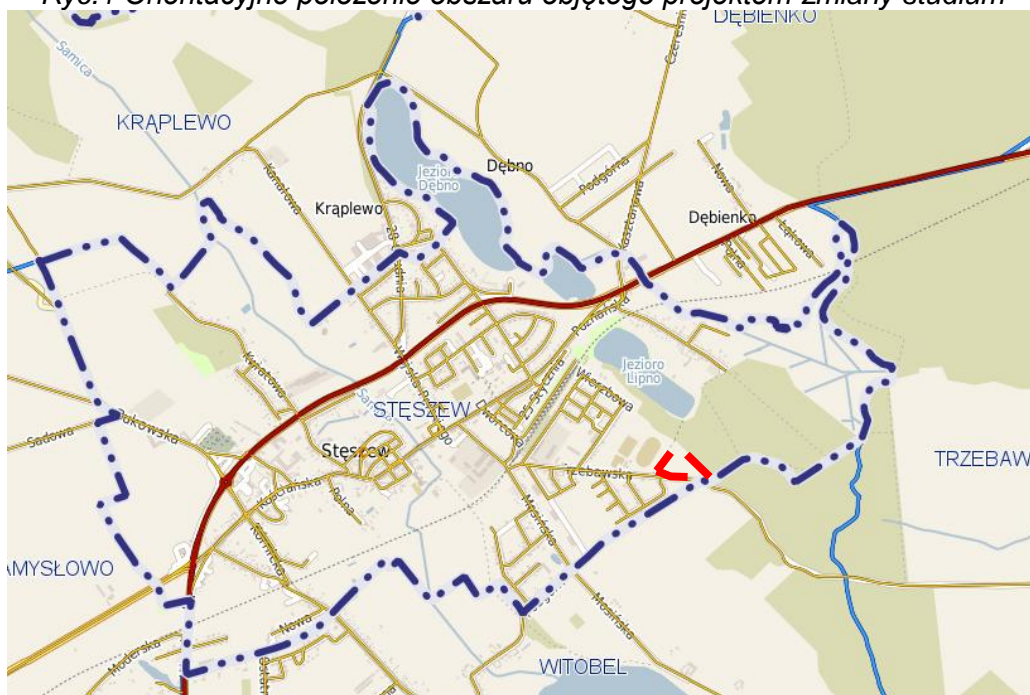
1.2.Informacje o celach i zawartości projektowanego dokumentu,

Przedmiotem opracowania jest prognoza oddziaływania na środowisko projektu zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania gminy Stęszew, dla działki w Stęszewie, do którego opracowania przystąpiono uchwałą Nr XXVII/278/2017 Rady Miejskiej Gminy Stęszew z dnia 13 czerwca 2017 r. Niniejsza prognoza dotyczy obszaru o powierzchni około 2,75 ha położonego we wschodniej części miasta Stęszeza, w rejonie ulicy Trzebawskiej.

Celem opracowania zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Stęszew dla działki w Stęszewie, określonej jako zmiana studium nr 6, jest zmiana dotychczasowego kierunku zagospodarowania przestrzennego działki o nr ewid. 1681, położonej w Stęszewie, obręb Stęszew, z obszaru rolniczego R na przeznaczenie umożliwiające zabudowę mieszkaniową wielorodzinną, przy jednoczesnym zapewnieniu wymogów ochrony ustanowionych dla obszaru Wielkopolskiego Parku Narodowego i jego otuliny oraz zlokalizowanych w pobliżu obszarów cennych przyrodniczo i krajobrazowo, tj. lokalnego korytarza ekologicznego Wypalanki – Trzcielińskie Bagno i jeziora Lipno. W bezpośrednim sąsiedztwie znajduje się stadion K.S. Lipno Stęszew, teren campingu „Lipno” nad jeziorem Lipno oraz kompleks leśny należący do Wielkopolskiego Parku

Narodowego.

Ryc.1 Orientacyjne położenie obszaru objętego projektem zmiany studium

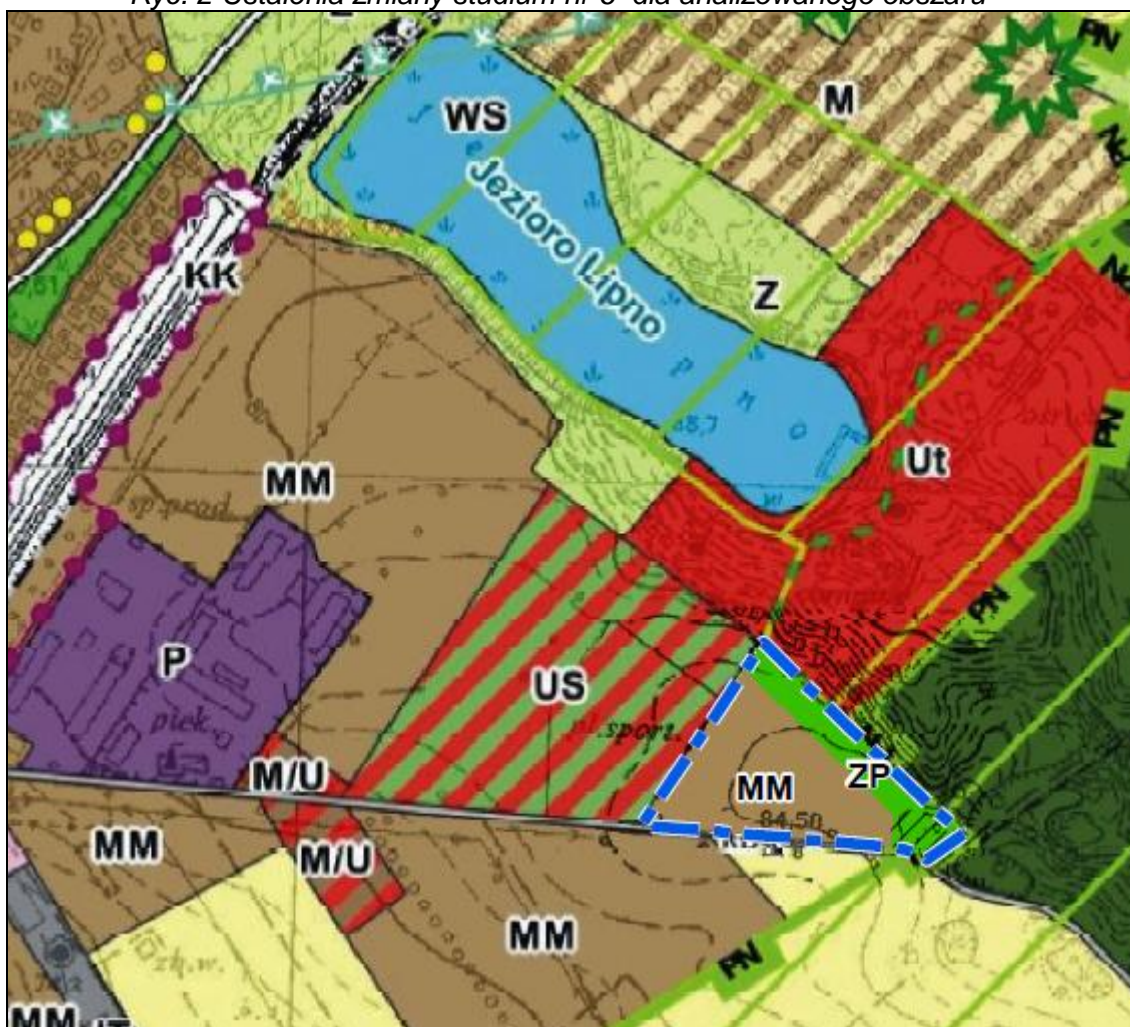

Źródło: Opracowanie własne na podstawie steszew.e-mapa.net

Na rysunku zmiany studium dla przedmiotowego terenu wskazano kierunek rozwoju MM – zabudowa mieszkaniowa o charakterze miejskim. Dla przedmiotowego kierunku rozwoju projekt zmiany studium wskazuje następujące ustalenia.

1. Kierunek rozwoju: zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna;
2. Maksymalny wskaźnik powierzchni zabudowy w stosunku do powierzchni działki dla zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej: 30%;
3. Maksymalna liczba kondygnacji nadziemnych: 3;
4. Zalecana minimalna powierzchnia terenu biologicznie czynnego w granicach działki budowlanej wynosi 30%.
5. wymienione w punkcie 1 funkcje zabudowy stanowią podstawowy kierunek zagospodarowania terenu objętego zmianą studium. W granicach terenu, na etapie opracowania planu miejscowego, dopuszcza się wprowadzenie funkcji uzupełniających, komplementarnych wobec podstawowych, dla których szczegółowe parametry należy ustalić na etapie opracowania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego;
6. zakazuje się lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze lub potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, w rozumieniu przepisów odrębnych, z wyjątkiem zabudowy mieszkaniowej oraz inwestycji celu publicznego;
7. na obszarze objętym zmianą Studium, oznaczonym symbolem ZP na rysunku zmiany Studium, ustala się zakaz zabudowy, lokalizacji miejsc postojowych oraz utwardzenia terenu, z wyjątkiem utwardzenia przejść pieszych oraz z dopuszczeniem lokalizacji podziemnej infrastruktury technicznej. Na terenie zieleni urządzonej ustala się obowiązek zachowania powierzchni biologicznie czynnej nie mniejszej niż 90% terenu.

Ryc. 2 Ustalenia zmiany studium nr 6 dla analizowanego obszaru

Źródło: Projekt zmiany studium

Powierzchnia przeznaczona pod zabudowę mieszkaniową (MM) wynosi ok. 1,75 ha, pozostałą część terenu, ok. 1,00 ha przeznaczono pod zielenią urządzonej (ZP), co stanowi wartość brutto, wraz z obszarami zajętymi pod drogi, dojazdy i obiekty infrastruktury technicznej oraz inne funkcje uzupełniające, 25% powierzchni terenu brutto będzie zajęta pod drogi i obiekty infrastruktury technicznej oraz funkcje uzupełniające. Pozostały obszar, tj. 75% powierzchni terenu przeznaczone zostanie pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną ($17.500 \text{ m}^2 \times 75\% = 13.1250 \text{ m}^2$). Przy założeniu parametrów: 30% powierzchni zabudowy, 3 kondygnacji nadziemnych, powierzchni użytkowej = 75% powierzchni całkowitej budynku prognozowana chłonność nowych terenów wyznaczonych w zmianie studium pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną wyniesie: $13.1250 \text{ m}^2 \times 30\% = 3.937,5 \text{ m}^2$

$$3.937,5 \text{ m}^2 \times 3 \text{ (kondygnacje)} \times 75\% = 8.859,4 \text{ m}^2 \text{ (pow. użytkowej).}$$

Reasumując: chłonność przedmiotowego obszaru przy przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną wynosi ok. 8.859,4 m² powierzchni użytkowej, co nie przekracza wartości niedoboru zabudowy mieszkaniowej określonej przed wprowadzeniem niniejszej zmiany na 9.099,6 m² powierzchni użytkowej i pozwala na uzupełnienie tej zabudowy

w zmianie studium nr 6.

Na obszarze objętym zmianą Studium w Stęszewie dla terenu obejmującego działkę o nr ewid. 1681 – z przyległej drogi gminnej (ul. Trzebawska).

W zakresie infrastruktury technicznej:

- 1) Przewiduje się uzbrojenie terenów objętych zmianą Studium w podstawową sieć infrastruktury technicznej. Na obszarze studium dopuszcza się lokalizowanie obiektów, sieci i urządzeń infrastruktury technicznej stosownie do potrzeb.
- 2) Miejscowy plan określi sposób odprowadzenia ścieków bytowych oraz wód opadowych i roztopowych, który zagwarantuje ochronę gruntów przed zanieczyszczeniami. Ustala się obowiązek odprowadzania ścieków bytowych do zbiorczej kanalizacji sanitarnej.
- 3) Wody opadowe i roztopowe należy odprowadzać w miarę możliwości do zbiorczej kanalizacji deszczowej, a w przypadku jej braku dopuszcza się odprowadzanie ich na własny teren nieutwardzony, do dołów chłonnych lub do zbiorników retencyjnych. Odprowadzenie ścieków do sieci kanalizacji sanitarnej możliwe jest po spełnieniu wymogów wynikających z przepisów odrębnych, w tym ewentualnej konieczności podczyszczenia ścieków do odpowiednich parametrów na terenie należącym do inwestora, zgodnie z przepisami odrębnymi. Zakazuje się odprowadzenia wód opadowych i roztopowych do Jeziora Lipno oraz na tereny poza granicami działki o nr ewid. 1681.
- 4) Pobór wody do celów bytowo – gospodarczych z sieci wodociągowej.
- 5) Zaopatrzenie w energię elektryczną – z istniejących i projektowanych sieci elektroenergetycznych.

Pozostałe, ogólne ustalenia studium przewidują zaopatrzenie w ciepło z indywidualnych źródeł energii. W miarę możliwości, zwłaszcza na obszarach gęsto zainwestowanych oraz dla zespołów obiektów pełniących funkcje publiczne, zaleca się realizację kotłowni zbiorowych, ułatwiających zastosowanie rozwiązań i technologii proekologicznych. Zaleca się również stosowanie ekologicznych źródeł energii cieplnej (takich jak: gaz przewodowy lub butlowy, olej opałowy, energia elektryczna, biomasa lub odnawialne źródła energii).

Projekt studium wskazuje, że dla terenów wyznaczonych w studium jako M i MM dopuszczalny poziom hałasu w środowisku należy przyjąć odpowiednio jak dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej lub terenów zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i zamieszkania zbiorowego.

Dla zapewnienia maksymalnej ochrony sąsiedniego terenu lasów położonych w granicach WPN ustalono przeznaczenie pod zieleń urządzoną (ZP) pasa terenu wzdłuż północno-wschodniej i wschodniej granicy działki o nr ewid. 1681, od strony sąsiednich działek o nr ewid. 1794, 1795, 2057. Na terenie zieleni urządzonej obowiązuje zakaz zabudowy, lokalizacji miejsc postojowych oraz utwardzenia terenu, z wyjątkiem utwardzenia przejść pieszych oraz z dopuszczeniem lokalizacji podziemnej infrastruktury technicznej. Na terenie zieleni urządzonej ustalono obowiązek zachowania powierzchni biologicznie czynnej nie mniejszej niż 90% terenu.

Na przedmiotowym terenie zlokalizowane jest stanowisko archeologiczne ujęte w ewidencji zabytków pod nr AZP 55-25/75, które stanowi pozostałości historycznego osadnictwa, które podlegają ochronie i opiece konserwatorskiej bez względu na stan zachowania, na podstawie przepisów ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (j.t. Dz.U. z 2017 r. poz. 2187 ze zm.). W związku z powyższym wyznaczono teren ochrony konserwatorskiej stanowisk archeologicznych. W granicach terenu ochrony konserwatorskiej

wprowadzono nakaz prowadzenia badań archeologicznych podczas prac ziemnych przy realizacji inwestycji związanych z zabudowaniem i zagospodarowaniem terenu oraz nakaz uzyskania pozwolenia konserwatora zabytków na prowadzenie badań archeologicznych, przed wydaniem decyzji o pozwoleniu na budowę.

2. Istniejący stan środowiska

2.1. Położenie administracyjne

Gmina Stęszew położona jest 25 km na południowy zachód od Poznania. Liczba ludności to 14973 mieszkańców faktycznie zamieszkałych (GUS, BDL 2016r.), z czego 9017 osób zamieszkuje tereny wiejskie gminy a 5956 osób to ludność miasta. Gmina zajmuje obszar 17502 ha z czego obszar wiejski 16933 ha. (GUS, BDL 2016 r)

2.2. Charakterystyka gospodarcza

Biorąc pod uwagę dane Głównego Urzędu Statystycznego dotyczące podmiotów gospodarczych zarejestrowanych w rejestrze REGON (stan na 2015 r), na terenie gminy działało 1380 podmiotów gospodarczych z tego 699 na obszarze wiejskim. Na terenie gminy Stęszew najbardziej rozwinięta jest sekcja G – handel hurtowy i detaliczny, F – budownictwo, naprawa pojazdów samochodów, motocykli oraz sekcja C – przetwórstwo przemysłowe i H – transport i gospodarka magazynowa.

2.3. Infrastruktura techniczna

System zaopatrzenia w wodę

Zaopatrzenie gminy w wodę następuje z 8 wodociągów komunalnych: Trzebaw, Sapowice, Zamysłowo, Witobel, Będlewo, Wronczyn, Jeziorki, Stęszew.

Tabela 1 Ujęcia wód podziemnych na terenie gminy Stęszew

Lp.	Nazwa ujęcia	Lokalizacja	Wydajność [m ³]	Obsługiwane miejscowości
1	Trzebaw	Trzebaw	32 923	Trzebaw
2	Sapowice	Sapowice	113 900	Sapowice, Strykowo, Smętówko, Rybojedzko
3	Zamysłowo	Zamysłowo	13 770	Srocko Małe, Twardowo, Strykówko, Antoninek
4	Witobel	Witobel	450 980	Stęszew, Dębno, Dębienko, Wielkawieś, Krąplewo, Witobel, Zamysłowo
5	Będlewo	Będlewo	90 376	Będlewo, Łódź, Górka
6	Wronczyn	Wronczyn	21 292	Wronczyn, Zaparcin, Modrze
7	Jeziorki	Jeziorki	97 950	Jeziorki, Skrzyńki, Tomice, Piekary, Tomiczki, Mirosławki, Słupia
8	Stęszew	ul. Piotra Skargi	103 050	Stęszew

Zródło: Program Ochrony Środowiska

W 2016 r. z sieci wodociągowej korzystało 98,4 % ogółu ludności gminy.

Systemy odprowadzania ścieków sanitarnych i deszczowych

Długość sieci kanalizacyjnej na terenie gminy Stęszew wynosi 63 km (dane UM Gminy Stęszew). W 2016 r. z sieci kanalizacyjnej korzystało 81,5 % ogółu ludności gminy.

Na terenie gminy funkcjonują dwie mechaniczno-biologiczne oczyszczalnie ścieków

komunalnych w miejscowościach: Witobel i Strykowo, których administratorem jest Zakład Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej w Stęszewie. Charakterystykę oczyszczalni przedstawia poniższa tabela.

Tabela 2 Oczyszczalnie ścieków na terenie gminy Stęszew

Nazwa	Obsługiwane miejscowości	Odbiornik ścieków	Przepus towość [m ³ /d]	Ilość odbieranych ścieków [m ³ /d]	Obciążenie [RLM]	Ilość ścieków wytworzonych w ostatnim roku [m ³]	Ilość osadów wytworzonych w ostatnim roku [tsm]	Stopień redukcji [%]	
Witobel	Stęszew, Dębienko, Kraplewo, Dębno, Witobel, Zamysłowo	Kanał Mosiński	1 700	778	13 300	284 tys.	175	BZT5	95,4
								ChZT-Cr	82,9
								zawiesiny	96,6
Strykowo	Strykowo, Modrze, Sapowice	Kanał Moderski	400	180	2 660	66 tys.	24	BZT5	98,5
								ChZT-Cr	95,2
								zawiesiny	99,0

Źródło: Program Ochrony Środowiska

Analizowany obszar nie jest podłączony do infrastruktury technicznej, ale położony jest na terenie Stęszewa, gdzie taka sieć jest dostępna.

System elektroenergetyczny

Źródłami niejonizującego promieniowania elektromagnetycznego mającego negatywny wpływ na środowisko są linie przesyłowe energii elektrycznej, stacje elektroenergetyczne, stacje radiowe i telewizyjne, stacje telefonii komórkowej, urządzenia diagnostyczne, niektóre urządzenia przemysłowe. Stacje i linie elektroenergetyczne mogą być także źródłem hałasu uciążliwego dla otoczenia.

Stacje telefonii komórkowej są obecnie najbardziej rozpowszechnionym rodzajem obiektów radiokomunikacyjnych. W otoczeniu typowych stacji bazowych telefonii komórkowych pola elektromagnetyczne o wartościach wyższych od dopuszczalnych występują nie dalej niż kilkadziesiąt metrów od samych anten i na wysokości ich zainstalowania. Wykaz stacji bazowych telefonii komórkowej na terenie gminy zawiera poniższa tabela.

Tabela 3 Stacje bazowe telefonii komórkowej na terenie gminy Stęszew

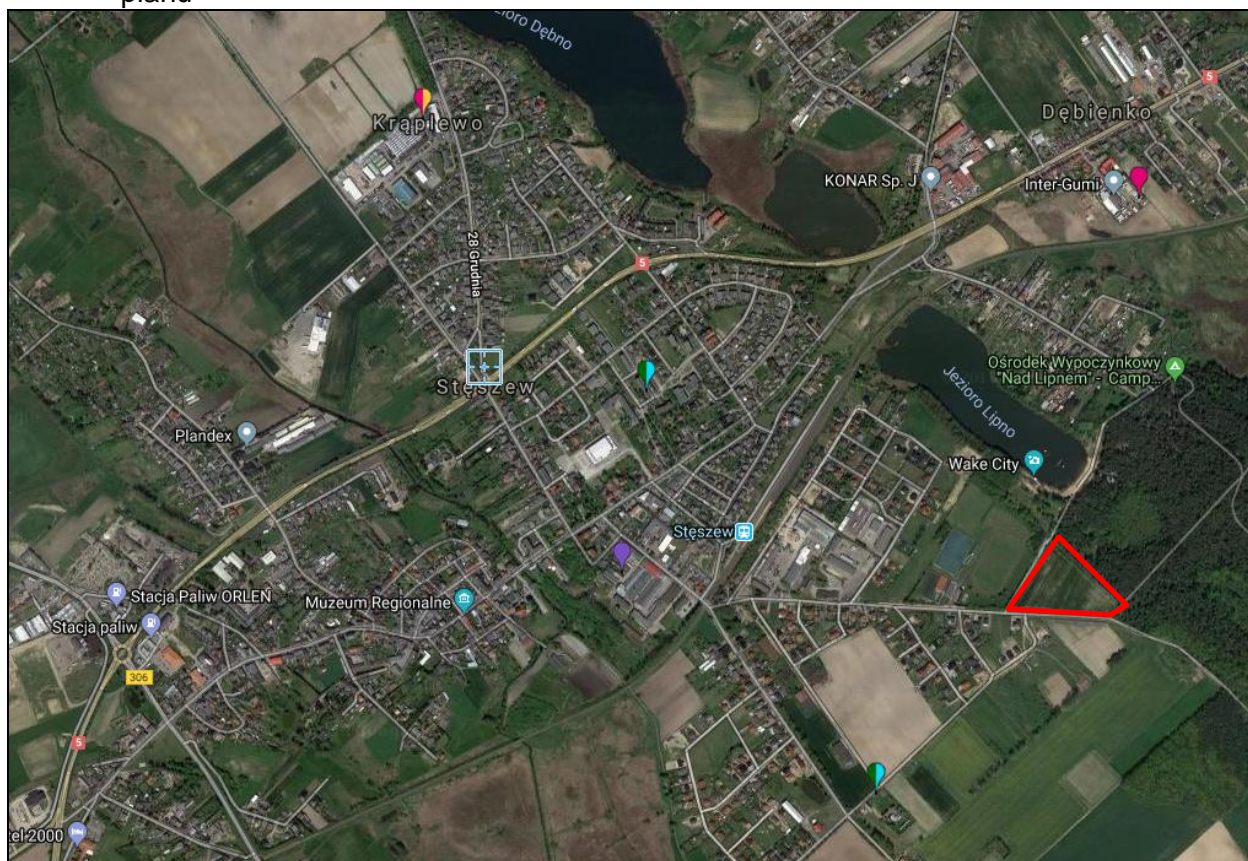
Lp.	Właściciel Operator	Nr referencyjny	Ważna do	Id stacji	Lokalizacja	
1	PTC Spółka z o.o. Era	GSM900/2/1859/2/04	2014-10-04	40076	Zaparcin 22	dz.nr 578/1, 576/1
2	POLKOMTEL S.A. Plus	UMTS/3/3421/1/08 GSM900/1/0462/2/08	2018-12-31 2017-02-27	33120	Zaparcin	
3	POLKOMTEL S.A. Plus	UMTS/3/4065/1/10 GSM900/1/2586/2/08	2020-02-28 2018-02-28	33336	Stęszew	ul. Piotra Skargi 32
4	PTC Spółka z o.o. Era	GSM900/2/6588/1/08	2018-08-31	40426	Stęszew	ul. Bukowska 7, dz.nr. 1461
5	PTC Spółka z o.o. Era	GSM900/2/4668/1/04	2014-10-04	40223	Łódź	ul. Mosińska 1, dz.nr. 215/1
6	PTK "CENTERTEL" Sp. z o.o. Orange	UMTS/1/2012/1/08 GSM1800/3/2188/2/08 GSM900/3/0350/1/07	2018-08-31 2015-02-16 2017-05-14	1270	Dębienko	dz.nr. 125/14
7	P4 Sp. z o.o. Play	UMTS/4/2212/1/08 GSM900/4/0518/1/08	2018-09-30 2018-11-30	POZ3111	Stęszew	ul. Mosińska 8
8	POLKOMTEL S.A. Plus	GSM900/1/8164/1/05	2015-08-30	32099	Tomiczki	Tomiczki 1, sklep/bar
9	POLKOMTEL S.A. Plus	UMTS/3/3951/1/09	2019-08-31	32077	Stęszew	ul. Mosińska, dz.nr 246/3

Lp.	Właściciel Operator	Nr referencyjny	Ważna do	Id stacji	Lokalizacja	
10	PTK "CENTERTEL" Sp. z o.o. Orange	UMTS/1/3903/1/10 GSM1800/3/3932/1/10 GSM900/3/5286/1/10	2019-12-31 2019-12-31 2019-12-31	9719	Stęszew	ul. Bukowska 10
11	PTC Sp. z o.o. Era	UMTS/2/1920/1/08 GSM900/2/0464/3/07	2018-08-31 2017-10-31	40055	Stęszew, Kraplewo	ul. 28 Grudnia, dz.nr. 43/45, 63/15

Źródło: Program Ochrony Środowiska, dane UKE, <http://www.uke.gov.pl>

Ryc. 3 Mapa lokalizacji stacji bazowych telefonii komórkowych w pobliżu obszaru opracowania planu

Źródło: <http://mapa.btsearch.pl/>

Na analizowanym obszarze i w jego bezpośrednim sąsiedztwie nie występują wieże telefonii komórkowej.

Na terenie gminy zlokalizowane są także inne źródła promieniowania elektromagnetycznego związane z przesyłaniem i dystrybucją energii na obszarze gminy. Są to:

- linie 110 kV:
  - relacji Plewiska – Kościan (Dębno Joanka – Kraplewo – Wielkawieś – Stęszew – Zamysłowo – Srocko Małe – Wronczyn – Zaparcin),
  - relacji Plewiska – Buk (Miroslawki – Rybojedzko – Tomiczki – Jezioro Lipno),
- linia 220 kV: relacji Plewiska – Leszno (Dębno Joanka – Kraplewo – Wielkawieś – Stęszew – Zamysłowo – Srocko Małe – Twardowo – Wronczyn).

Analizowany teren położony jest poza zasięgiem oddziaływania linii elektroenergetycznych.

Ponadto na terenie gminy znajduje się 158 stacji transformatorowych, z czego 125 to stacje w zasobach Enea SA, pozostałe są własnością innych podmiotów (dane UM Gminy Stęszew).

Zgodnie z danymi „Planu gospodarki niskoemisyjnej dla Gminy Stęszew” w Stęszewie funkcjonują kolektory słoneczne o mocy 2 kW i pompa ciepła o mocy 3 kW. Obie inwestycje są własnością gminy Stęszew i wykorzystywane są do ogrzewania ciepłej wody użytkowej.

System gazowniczy i zaopatrzenia w ciepło

Zaopatrzenie gminy w ciepło rozwiązane jest poprzez sieć gazową, lokalne kotłownie dla potrzeb budynków użyteczności publicznej i usługowej oraz kotłownie i paleniska indywidualne w budynkach jednorodzinnych, gdzie źródłami ciepła są głównie węgiel kamienny lub miał.

Gmina Stęszew jest wyposażona w sieć gazową, która oplata całą gminę. Umożliwia to korzystanie z paliwa gazowego praktycznie w każdej miejscowości. Z sieci gazowej w 2016 r. korzystało 60,8% mieszkańców.

Gmina Stęszew nie posiada scentralizowanego systemu ciepłowniczego. Głównym źródłem ogrzewania są systemy grzewcze, w które zaopatrzą się mieszkańcy. Z danych wynika, iż 3608 mieszkań zaopatrzonych jest w centralne systemy ogrzewania. Zaopatrzenie gminy w ciepło realizowane jest głównie poprzez sieć gazową, lokalne kotłownie dla potrzeb budynków użyteczności publicznej i usługowej oraz kotłownie indywidualne w zabudowaniach jednorodzinnych, w których głównymi źródłami ciepła są węgiel kamienny, miał lub gaz.

System gospodarki odpadami

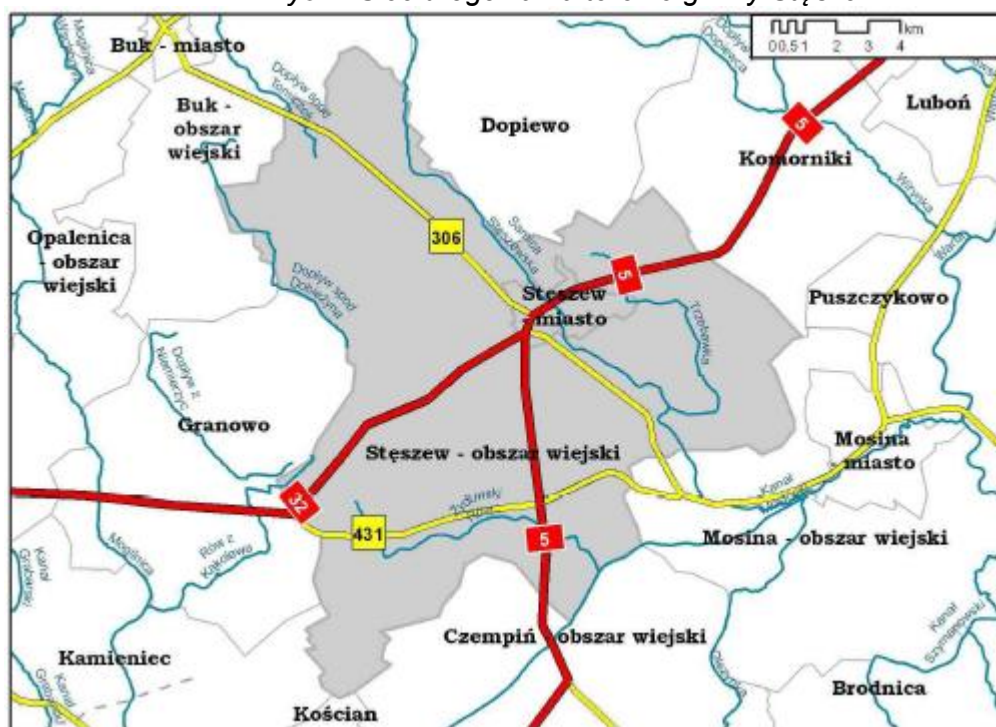
W związku z nowelizacją ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach od 1 lipca 2013 roku obowiązują nowe zasady gospodarowania odpadami komunalnymi. Nowa ustawa nakłada na gminę obowiązek odbierania i odpowiedniego zagospodarowania odpadów komunalnych. Zgodnie z „Planem gospodarki odpadami dla Województwa Wielkopolskiego na lata 2012-2017” (2012 r.). Stęszew zaliczony został do regionu VI, zarządzanego przez Zgromadzenie Związku Międzygminnego „Centrum Zagospodarowania Odpadów – „SELEKT” z Centrum Zagospodarowania Odpadów w Czempiniu.

Położenie analizowanego terenu w granicach administracyjnych Stęszewa pozwoli na włączenie go w gminny system zbierania odpadów.

Infrastruktura drogowa

Gmina Stęszew leży w zasięgu węzła komunikacyjnego, którego elementami są droga krajowa nr 5 łącząca Poznań z Wrocławiem oraz droga krajowa nr 32 w kierunku Zielonej Góry.

Ryc. 4 Sieć drogowa na terenie gminy Stęszew

Źródło: Opracowanie ekofizjograficzne

Zgodnie z Generalnym Pomiarem Ruchu w 2010 r. średni dobowy ruch pojazdów na odcinkach drogi krajowej nr 5 wynosił 16601 na odcinku Komorniki - Stęszew (21 566 w 2015 r) i 14985 na odcinku Stęszew – Będlewo (16058 w 2015r.). Natomiast na drodze krajowej nr 32 na odcinku Granowo - Stęszew wartość ta wynosiła 6034. Rodzajową strukturę ruchu prezentuje tabela poniżej. Przez gminę przebiega projektowany odcinek drogi ekspresowej S-5 Poznań (A2 Głuchowo)– Wronczyn w ciągu drogi krajowej nr 5. Na terenie gminy projektowany jest węzeł drogowy Stęszew. Termin realizacji odcinka przewidziany jest na koniec 2017 rok.

Tabela 4 Pomiar ruchu na drogach na terenie gminy Stęszew w 2010 i 2015 roku

Nr dr	Nazwa drogi	Pojazdy samochod ogółem		Rodzajowa struktura pojazdów samochodowych							
				Moto cykle	Sam.osob. Mikrobusy	Lekkie sam. Ciężarowe (dost.)	Sam.cież.		Autobusy	Ciągniki rolnicze	Rowery
							Bez przycz	Z przycz			
		ROK	SDR	SDR	SDR	SDR	SDR	SDR	SDR	SDR	SDR
5	Komorniki-Stęszew	10	16 601	39	11509	1931	1185	2230	140	17	17
		15	21 566	70	15 808	2047	678	2825	126	12	27
32	Granowo - Stęszew	10	6034	21	4223	653	237	817	57	26	54
		15	7038	25	4739	780	3840	1036	51	23	15

Źródło: www.gddkia.gov.pl

Ze względu na to, że na odcinkach drogi krajowej nr 5 na terenie gminy Stęszew natężenie ruchu wyniosło powyżej 3 000 000 pojazdów na rok, zgodnie z przepisami, odcinki te zostały objęte opracowaniem mapy akustycznej. Odcinki te nie zostały uwzględnione w „Programie

ochrony środowiska przed hałasem dla pięciu odcinków drogi krajowej nr 5”.

Ze względu na to, że na odcinku drogi nr 32 Granowo - Stęszew natężenie ruchu wyniosło poniżej 3 000 000 pojazdów na rok, zgodnie z przepisami odcinek ten nie został objęty opracowaniem mapy akustycznej.

Generatorem ruchu drogowego jest także lokalizacja na terenie gminy swarzędzkiej podstrefy Kostrzyńsko-Słubickiej Specjalnej Strefy Ekonomicznej. Podstrefa KSSSE w gminie Stęszew to działki inwestycyjne w miejscowościach Strykowo i Strykówko, o łącznej powierzchni 30 ha (wolne tereny). Zlokalizowane są one między innymi przy drodze krajowej nr 32.

Analizowany teren położony jest poza zasięgiem oddziaływania głównych dróg.

Infrastruktura kolejowa

Gmina Stęszew ma dobrze rozwiniętą sieć kolejową. Przez teren gminy przebiegają następujące szlaki kolejowe: linia dwutorowa nr 357 Poznań – Grodzisk – Wolsztyn (o znaczeniu wojewódzkim) ze stacjami w miejscowościach Trzebaw – Rosnówko, w Stęszewie i w Strykowie oraz linia międzynarodowa nr 3 (E-20) Warszawa – Berlin. Linia kolejowa nr 3 to linia o natężeniu ruchu ponad 30 000 pociągów na rok.

W 2014 r., na podstawie wykonanych map akustycznych, opracowany został program ochrony środowiska przed hałasem dla linii kolejowych o natężeniu ruchu ponad 30 000 pociągów na rok znajdujących się na terenie województwa wielkopolskiego na lata 2014-2023. Linia kolejowa nr 357 nie została ujęta w tym programie.

Analizowany teren położony jest w odległości ponad 600 m od istniejącej linii kolejowej, poza zasięgiem jej oddziaływania.

2.4. Stan środowiska przyrodniczego

Geologia i geomorfologia

Zgodnie z podziałem fizyczno-geograficznym Polski Kondrackiego (2002r.), Gmina położona jest w obszarze 3 mezoregionów: Pojezierze Poznańskie, Dolina Środkowej Obry i Kotlina Śremska [Kondracki J., 2000].

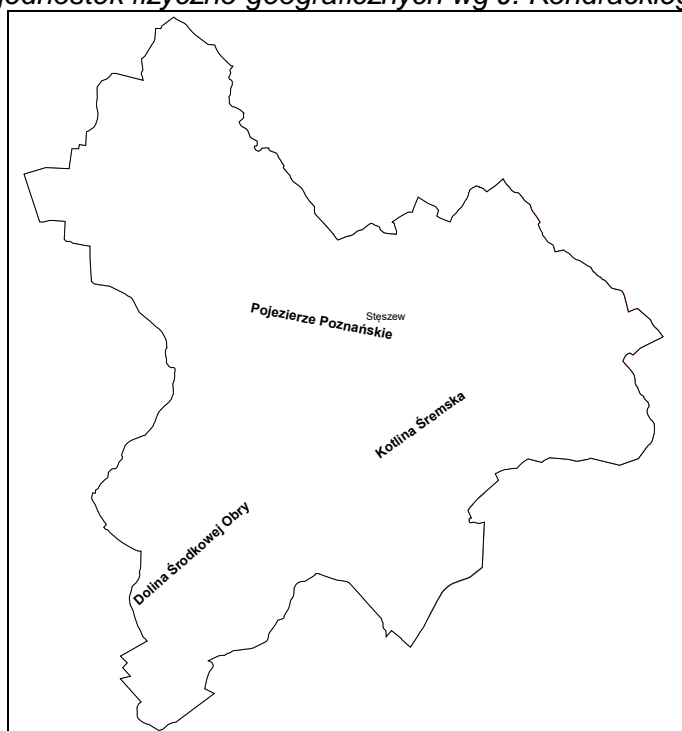
Rejon Stęszewa położony jest w obrębie monokliny przedsudeckiej zbudowanej z osadów permu i mezozoiku – wapieni, iłowców, mułowców i margli z pokładami gazu ziemnego. Mezozoik kończą osady kredy zdominowane przez margle. Na pokrywie mezozoicznej margli kredowych powstały utwory kenozoiku – trzeciorzędu i czwartorzędu. Trzeciorząd z osadami oligocenu, miocenu i pliocenu osiąga miąższość 200–220 m. Litologicznie oligocen stanowią piaski i iły, miocen – facja burowęglowa (piaski i iły z warstwami węgla brunatnego), a pliocen – iły poznańskie. Iły te o miąższości 10–20 m budują strop trzeciorzędu, którego rzędne wahają się w granicach 2 m npm (Srocko Małe) do 10–20 m npm w podłożu wielkopolskiej doliny kopalnej, 24 m npm w podłożu Skrzynek poza doliną kopalną i do 34 m npm w podłożu pradoliny (Piotrowo).

Osady czwartorzędu osiągają zmienną miąższość uwarunkowaną czynnikami morfologiczno-strukturalnymi:

- na północy w rejonie Skrzynek 67,0 m wyłącznie w postaci glin morenowych 3 zlodowaceń: bałtyckiego – gzB, środkowopolskiego – gzŚ i południowopolskiego – gzP,
- w wielkopolskiej dolinie kopalnej zróżnicowana w przedziale 60-85 m z kompleksem glin morenowych o średniej miąższości 40 m przykrywającym osady piaszczysto – żwirowe interglacjału mazowieckiego – fM o miąższości 20–50 m,
- na południu poza doliną kopalną – 57 m w Sroczku Małym w charakterze wyłącznie glin morenowych,
- w podłożu pradoliny – 32 do 33 m jako piaski rzeczne lokalnie przewarstwione gliną piaszczystą w rejonie Piotrowa – Głuchowa.
- Strop czwartorzędu stanowią osady holoceniowe, czyli warstwa gleby na równinie morenowej oraz namuły i torfy w obniżeniach morfologicznych o miąższości 0,5–3,0 m.

Ryc. 5 Położenie gminy Stęszew na tle jednostek fizyczno-geograficznych wg J. Kondrackiego

Źródło: Program ochrony środowiska

Pojezierze Poznańskie to forma terenu młodogłacialnego charakteryzująca się dużym urozmaiceniem terenu: oprócz wydm i pagórków morenowych występują tu liczne jeziora rynnowe, które powstały dzięki obecności rynien polodowcowych. Deniwelacje terenu są tu duże i dochodzą do 30 m.

Południowa i zachodnia część gminy to płaska równina – wysoczyzna morenowa. Tutaj deniwelacje terenu są małe, co z brakiem jezior (za wyjątkiem J. Strykowskiego na granicy gminy) świadczy o innym pochodzeniu krajobrazu również polodowcowego.

Południową część gminy stanowi fragment pradoliny warszawsko-berlińskiej. Jest to równinny krajobraz bez wyraźnie zarysowanej krawędzi, ponieważ na terenie gminy Stęszew przedmiotowa pradolina zaznacza swoją obecność tylko peryferyjnym fragmentem.

Pod względem geomorfologicznym największy obszar zajmuje równina moreny dennej

rozcięta licznymi rynnami glacialnymi, a od południa ograniczona pradoliną warszawsko-berlińską. Równina w południowo-wschodniej części gminy osiąga rzędne 80-92 m npm w okolicach Dębna, Trzebawia, Jarosławca. Równinę moreny dennej na kierunku NW-SE przecina rynna glacialna miejscami wypełniona jeziorami, obniżająca się od Tomic od rzędnej 75,0 m npm przez Stęszew do 70,0 m npm w Łodzi i 65,0 m npm w obrębie J. Dymaczewskiego. W granicach rynny powstały pagórki kemowe ozu bukowsko – mosińskiego z kulminacjami:

- 123,7 m npm w obrębie Starego Dymaczewa
- 112,6 m npm w okolicy Wielkiej Wsi
- 106,7 m npm w Tomicach.

Od strony zachodniej wysoczyzna moreny dennej wznosi się od 78 do 90 m npm. Zaznacza się w niej rozcięcie rynną J. Strykowskiego obniżającą się od północy na południe w granicach rzędnych 80 m npm w Rybojedzku do 73,0 m npm w Dębnie. W kierunku południowym równina morenowa przechodzi wyraźną krawędzią o rzędnych 70-80 m npm w pradolinę z poziomami tarasowymi o rzędnych 64-66 m npm. Tak więc skrajne deniwelacje terenu osiągają prawie 50 m.

Grunty znajdujące się na terenach objętych zmianą studium nr 6 zlokalizowane są poza obszarami naturalnych zagrożeń geologicznych. Nie zostały one ujęte w „Aktualizacji rejestru terenów potencjalnie zagrożonych ruchami masowymi ziemi na terenie powiatu poznańskiego” opracowanej w grudniu 2012 r., w której wskazano tereny potencjalnie zagrożone ruchami masowymi lub osuwiska. Poza granicami działki o nr ewid. 1681, wzdłuż jeziora Lipno, zlokalizowany jest teren zagrożony osuwaniem się mas ziemnych o nr 30-21-144-T24 oraz osuwisko nr 30-21-144-Os9.

Udokumentowane złoża kopalin. Obszary i tereny górnicze.

Na terenie gminy udokumentowano złożę gazu ziemnego STRYKOWO. Złożę to ma na chwilę obecną status nieaktywny.

Ryc. 6 Złożę gazu ziemnego Strykowo

Źródło: MIDAS PIG 03.2016 r.

Analizowany teren jest terenem płaskim, nie narażonym na osuwanie się mas ziemnych. Nie leży w zasięgu udokumentowanych złóż kopalin ani terenów lub obszarów górniczych.

Warunki klimatyczne

Zgodnie z opracowaniem ekofizjograficznym obszar opracowania został zakwalifikowany do wielkopolskiego regionu klimatycznego.

Do podstawowych cech kształtujących klimat regionu zalicza się rzeźbę terenu, odległość od wód powierzchniowych, rodzaj podłoża i użytkowania terenu. Średnia roczna temperatura powietrza w zachodniej części aglomeracji poznańskiej waha się od 8,2°C (wg. danych IMGW za lata 1961-1990) do 9,2 (wg. Danych National Climatic Data Center NCDC za lata 1995-2008). Najcieplejszym miesiącem na omawianym obszarze jest lipiec 18,2°C (IMGW) a najzimniejszym styczeń -1,9°C (IMGW). Południowa część aglomeracji poznańskiej cechuje się najlepszymi warunkami termicznymi, a długość sezonu wegetacyjnego wynosi 227 dni.

Od połowy lat 90 uwidacznia się tendencja wzrostu średniej rocznej temperatury, a według niektórych naukowców, przewidywany wzrost temperatury w ciągu najbliższych lat na obszarze środkowej Wielkopolski może być wyższy niż wartość globalna. Średnie usłonecznienie na obszarze aglomeracji poznańskiej wynosi 1515 godzin a statystyczna liczba dni pogodnych wynosi 40. Również średnio przez 40 dni w roku występują zamglenia. Przez 145-155 dni w roku występują opady, które zawierają się w przedziale 500-530 mm. Suma opadów w tym regionie jest niższa niż średnia dla całego kraju. W gminie Stęszew ilość opadów w okresie wegetacyjnym nie przekracza 350 mm. Większość notowanych opadów przypada na miesiące V-IX. Na obszarze aglomeracji poznańskiej dominuje wiatr słaby i bardzo słaby, który stanowi 70% wszystkich obserwacji. W strukturze kierunków dominuje natomiast sektor zachodni stanowiący blisko połowę ogólnego udziału kierunków. Ze względu na dużą jeziorność i znaczną powierzchnię terenów podmokłych największą rolę w kształtowaniu klimatu na obszarze gminy odgrywa topoklimat tych obszarów. Kształtowanie warunków topoklimatycznych okolic zbiorników wodnych wynika z różnicy stosunków cieplnych powierzchni wodnych i lądowych. Ze względu na dużą pojemność cieplną wody w ciągu dnia temperatura powietrza jest niższa w pobliżu zbiorników niż na obszarach bardziej oddalonych. W nocy, nagromadzone w wodzie ciepło jest wolniej oddawane, więc powierzchnia mniej się ochładza i temperatura powietrza w pobliżu zbiornika jest nieco wyższa. Zbiorniki wodne wpływają więc na złagodzenie amplitudy temperatury w cyklu dobowym i rocznym. Gładka powierzchnia zbiornika sprzyja natomiast wzrostowi prędkości wiatru. W przypadku większych jezior może wystąpić wiatr lokalny, którego mechanizm jest taki sam jak w przypadku bryzy morskiej. W pobliżu zbiorników wodnych występuje więcej osadów atmosferycznych (rosa, szron, szadź), niż na pozostałych terenach. Charakterystyczne cechy topoklimatu obszarów podmokłych, spowodowane są również kontrastowością właściwości cieplnych wody, gleby i powietrza. W przeciwieństwie jednak do zbiorników wodnych, w których parowanie odbywa się kosztem ciepła dostarczanego z głębszych warstw, na terenach nadmiernie uwilgotnionych ciepło tracą głównie wierzchnia warstwa gleby oraz nadziemne części roślin. Prowadzi to do obniżenia temperatury gleby i powietrza. Ciepło nagromadzone w ciągu dnia w powierzchniowej warstwie gleby, podczas nocy szybko i w dużej ilości wypromieniowuje, zwiększając prawdopodobieństwo przymrozków. Duża wilgotność tych obszarów sprzyja z kolei

powstawaniu mgieł. Prawie 20% powierzchni gminy stanowią lasy, które pod względem temperatury zasadniczo różnią się od terenów otwartych. Do dna lasu dochodzi znikoma ilość promieniowania słonecznego, dlatego w słoneczne dni wnętrze lasu jest wyraźnie chłodniejsze. W nocy natomiast korony drzew zapobiegają wypromieniowaniu radiacyjnemu i dzięki temu wnętrze lasu jest znacznie cieplejsze. Różnice temperatur mogą osiągać niemal 10°C. Ponadto należy zaznaczyć, że konary drzew zatrzymują znaczną część opadów (jest to tzw. zjawisko iniepcji), w związku z czym do dna lasu dociera nawet kilkanaście procent mniej wody niż na tereny otwarte. Natomiast ze względu na znaczne zacienienie śnieg, który spadnie na dno lasu na wiosnę topnieje znacznie dłużej i wolniej. Zbiorowiska leśne determinują także mikroklimat na polanach. W dzień, ze względu na utrudnioną wymianę powietrza temperatura powietrza jest wyższa niż w lesie, w nocy natomiast następuje bardzo silne wypromieniowanie radiacyjne, a ponadto na polanie gromadzi się cięższe, chłodne powietrze spływające z koron drzew. Jest to przyczyna znacznie niższych temperatur, a często nawet przymrozków radiacyjnych.

Wody podziemne

Według regionalizacji hydrogeologicznej Polski według J. Malinowskiego gmina Stęszew należy do bardzo dużego regionu wielkopolskiego. Biorąc pod uwagę warunki litologiczno-strukturalne, należy do subregionu wysoczyzny poznańsko-gnieźnieńskiej oraz w niewielkiej części do wielkopolskiej doliny kopalnej oraz do pradoliny warszawsko-berlińskiej. Wody podziemne w utworach czwartorzędowych tworzą jeden poziom wodonośny na części JCWPd związany z większymi strukturami dolinnymi. Poziom mioceński występuje pod dobrze izolującą warstwą utworów słabo przepuszczalnych. Brak kontaktów hydraulicznych z poziomem czwartorzędowym. Poziom wodonośny wstępuje na głębokości 15-50 m, a miąższość warstwy wodonośnej zmienia się w granicach 5-20 m. Wydajność potencjalna wynosi przeważnie 30-70 m³/h, a na obszarze gminy Stęszew nawet 50-70 m³/h. Naturalna jakość wód poziomu czwartorzędowego jest stosunkowo dobra. Są to wody wodorowęglanowo-wapniowe z udziałem jonów Mg⁺ i SO₄²⁻ i ogólnej mineralizacji 0,3-0,6 g/dm³.

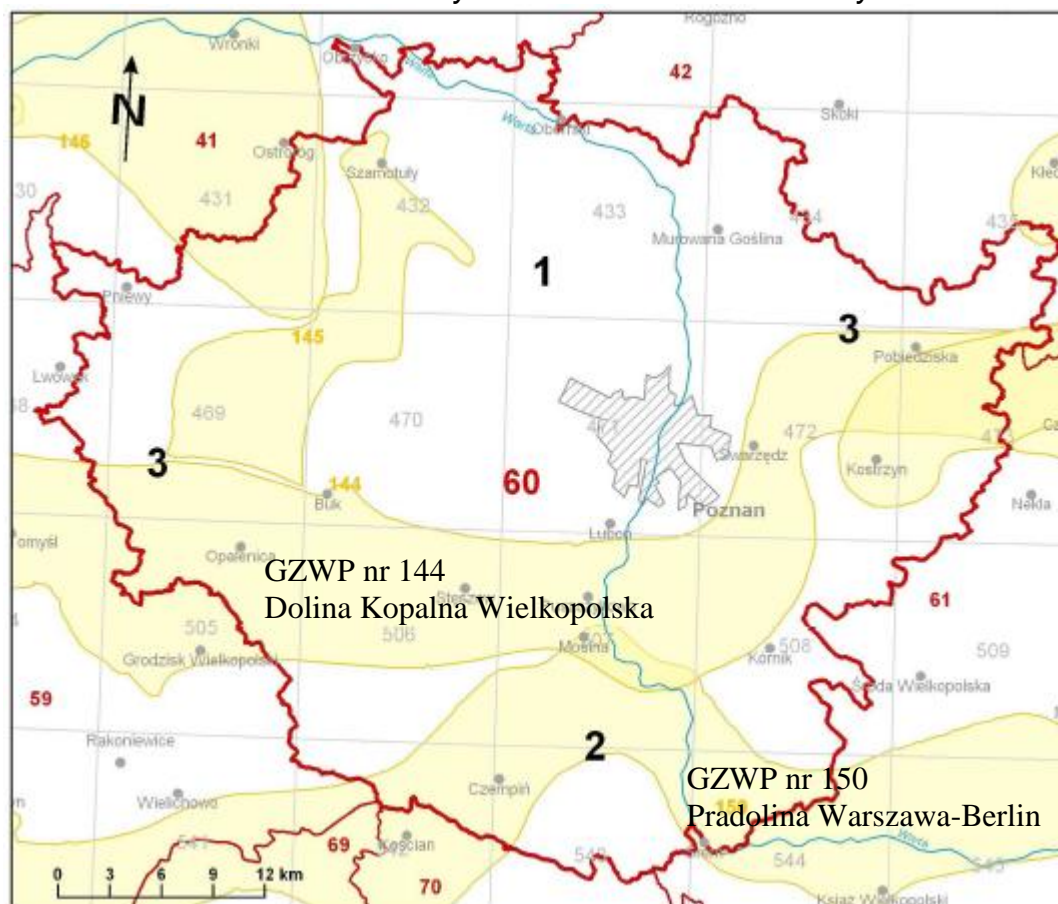
Gmina leży w zasięgu Jednolitej Części Wód Podziemnych nr 60. Jednolita Część Wód Podziemnych oznacza określoną ilość wód podziemnych występującą w obrębie warstwy wodonośnej lub zespołu warstw wodonośnych.

Zgodnie z art. 38a ustawy Prawo wodne celem środowiskowym dla jednolitych części wód podziemnych jest:

- zapobieganie dopływowi, lub ograniczenie dopływu zanieczyszczeń do wód podziemnych,
- zapobieganie pogarszania się stanu wód podziemnych,
- zapewnienie równowagi pomiędzy poborem a zasilaniem wód podziemnych,
- wdrożenie działań niezbędnych do odwrócenia znaczącego i utrzymującego się trendu rosnącego trendu stężenia każdego zanieczyszczenia powstałego w skutek działalności człowieka, które uznano za niezagrożone w najbliższych latach.

Realizując powyższe cele podejmuje się w szczególności działania określone w programie wodno-środowiskowym kraju, polegające na stopniowym redukowaniu zanieczyszczenia wód podziemnych przez odwracanie znaczących i utrzymujących się tendencji wzrostowych zanieczyszczenia powstałego w wyniku działalności człowieka.

Ryc. 7 Gmina Stęszew na tle Jednolitych Części Wód Podziemnych i Głównych Zbiorników Wód Podziemnych

Źródło: PSH <http://epsh.pgi.gov.pl/epsh/> 03.2016 r.

Analizowany obszar położony jest w granicy JCWPd nr 60. Charakterystykę Jednolitej Części Wód Podziemnych przedstawia tabela poniżej.

Tabela 5 Charakterystyka JCWPd nr 60

Jednolita część wód podziemnych (JCWPd)		Lokalizacja				Ocena stanu		Ocena ryzyka	
Europejski kod JCWPd	Nazwa JCWPd	Region wodny	Obszar dorzecza		Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej (RZGW)	Ekoregion	ilościowego		chemicznego
			Kod	Nazwa					
PLGW650060	60	region wodny Warty	6000	obszar dorzecza Odry	RZGW w Poznaniu	Równiny Centralne (14)	dobry	dobry	niezagrożona

Źródło: PIG 03.2016 r.

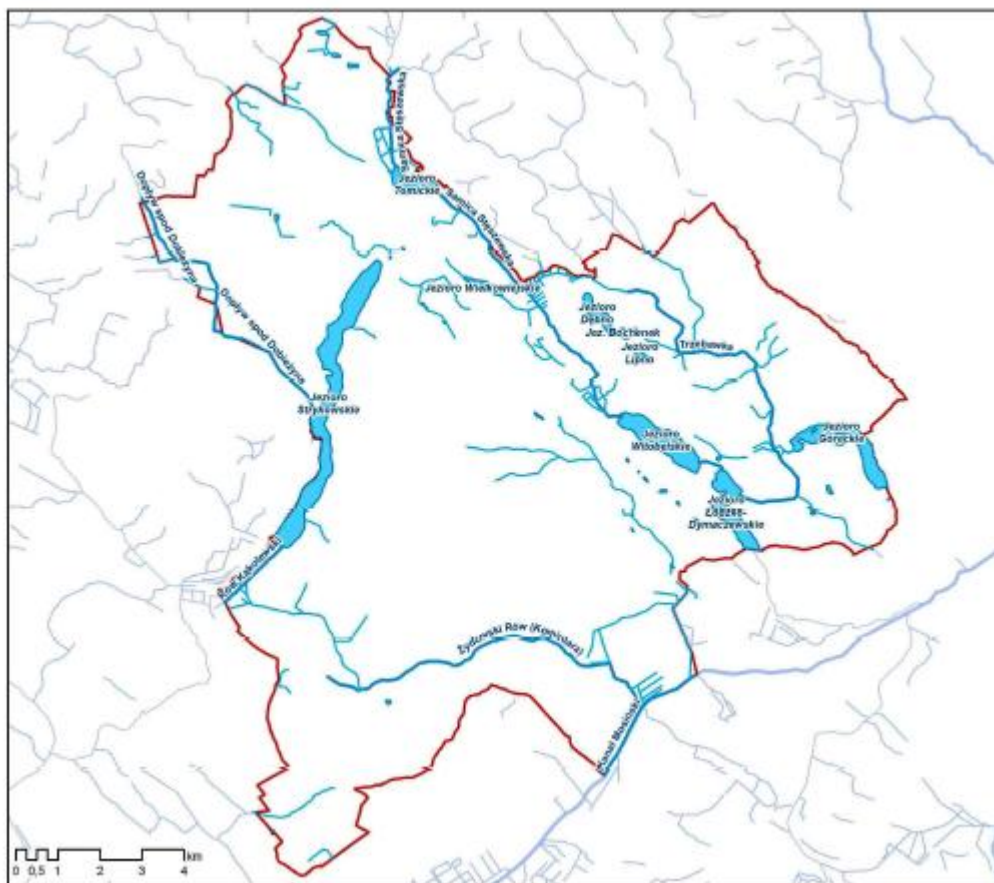
Gmina Stęszew leży w zasięg dwóch Głównych Zbiorników Wód Podziemnych: GZWP nr 144 Dolina Kopalna Wielkopolska i GZWP nr 150 Pradolina Warszawa-Berlin. Zgodnie z „Dokumentacją hydrogeologiczną określającą warunki hydrogeologiczne w związku z ustanawianiem obszarów ochronnych Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 144 Dolina Kopalna Wielkopolska” gmina leży w rejonie wielkopolskiej doliny kopalnej, dla której poznane i gospodarczo wykorzystywane są wody słodkie występujące w utworach piaszczysto-żwirowych

czwartorzędu, paleogenu-neogenu, piaskowcowo-węglanowych poszczelinowych kredy i jury do głębokości 200 m, sporadycznie do 300 m.

Wody powierzchniowe

Gmina Stęszew leży w zlewni rzeki Warty. Sieć rzeczna jest na tym terenie słabo wykształcona, dominują niewielkie ciekі oraz sztuczne kanały i rowy. Najważniejszą rzeką na obszarze opracowania jest Samica Stęszewska, która uchodzi do Kanału Mosińskiego. skanalizowanej odnogi Obry, odprowadzającej wody górnej Obry i Mogielnicy do Warty. Samica uchodzi do kanału powyżej Mosiny, poza obszarem opracowania, a jej źródła znajdują się w gminie Duszniki. Na terenie gminy Stęszew Samica Stęszewska prowadzi swoje wody z północnego zachodu, w kierunku południowo-wschodnim, przepływając przez jeziora Tomickie, Witobelskie oraz Łódzko-Dymaczewskie. Z pozostałych większych cieków wskazać należy Żydowski Rów, lewobrzeżny dopływ Kanału Mosińskiego, Trzebawkę - dopływ Samicy Stęszewskiej, Rów Kąkolewski – prawy dopływ Mogielnicy, Dopływ spod Tomiczek – prawy dopływ Mogielnicy Wschodniej i Dopływ spod Dobieżyna – uchodzący do Jeziora Strykowskiego. Wszystkie ciekі na terenie gminy charakteryzują się wiosennymi wezbraniem i reżimem mieszanym gruntowo-deszczowo-śnieżnym.

Ryc. 8 Wody powierzchniowe na terenie gminy Stęszew

Źródło: Opracowanie ekofizjograficzne

Zgodnie z art. 118 ustawy Prawo wodne w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego uwzględnia się ustalenia planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły. Aktualizacja planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry (Dz. U. z 2016 r.

poz.1967) wskazuje Jednolite Części Wód Powierzchniowych, w których zasięgu znajduje się gmina.

Tabela 6 Charakterystyka JCW na terenie Gminy Stęszew

Nazwa JCWP	Status	Ocena stanu	Ryzyko nieosiągnięcia celów środowiskowych
Dopływ spod Dobieżyna	naturalna	zły	zagrożona
Kanał Mosiński od Kanału Przysieka Stara do Żydowskiego Rowu	sztuczna	zły	zagrożona
Kanał Mosiński od Żydowskiego Rowu do ujścia	sztuczna	zły	zagrożona
Mogilnica do Mogilnicy Wschodniej	silnie zmieniona	zły	zagrożona
Olszynka	silnie zmieniona	zły	zagrożona
Rów Kąkolewski	naturalna	zły	zagrożona
Samica Stęszewska	naturalna	zły	zagrożona
Warta od Pyszającej do Kopli	silnie zmieniona	zły	zagrożona
Żydowski Rów	naturalna	zły	zagrożona

Źródło: Program wodno-środowiskowy kraju

Jednolita Część Wód Powierzchniowych to jednolita część wód, które zostały zgrupowane na potrzeby planów gospodarowania wodami i ich aktualizacji. Aktualny podział obowiązuje do 2021 r.

Celem środowiskowym dla jednolitych części wód powierzchniowych niewyznaczonych jako sztuczne lub silnie zmienione, jest ochrona, poprawa oraz przywracanie stanu, tak aby osiągnąć dobry stan tych wód, a także zapobieganie pogorszeniu ich stanu. Celem środowiskowym dla sztucznych i silnie zmienionych jednolitych części wód powierzchniowych jest ochrona tych wód oraz poprawa ich potencjału ekologicznego i stanu chemicznego, tak aby osiągnąć dobry potencjał ekologiczny i dobry stan chemiczny wód powierzchniowych, a także zapobieganie pogorszeniu ich potencjału ekologicznego oraz stanu chemicznego. Cele te realizuje się przez podejmowanie działań wskazanych dla poszczególnych części wód.

Cele te realizuje się przez podejmowanie działań zawartych w programie wodno-środowiskowym kraju, w szczególności działań polegających na:

- 1) stopniowej redukcji zanieczyszczeń powodowanych przez substancje priorytetowe oraz substancje szczególnie szkodliwe dla środowiska wodnego, określone w przepisach,
- 2) zaniechaniu lub stopniowym eliminowaniu emisji do wód powierzchniowych substancji priorytetowych oraz substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego, określonych w przepisach.

Sieć rzeczną na obszarze gminy uzupełniają liczne jeziora rynnowe i niewielkie polodowcowe

oczka wytopiskowe. Jeziorność gminy wynosi prawie 4%, czyli cztery razy więcej niż średnia jeziorność Polski. Jeziora rynnowe wypełniają największe zagłębienia morfologiczne w rynnach glacialnych gminy Stęszew. Największym z nich jest Jezioro Strykowskie. W 2014 r. zgodnie z danymi WIOS klasyfikacja elementów w jednolitej części wód została oceniona następująco:

- biologicznych – IV stan słaby
- fizykochemicznych – stan poniżej dobrego
- hydromorfologicznych – I klasa
- chemicznych – stan dobry.

Analizowany obszar leży w zasięgu JCW Samica Stęszewska. Stan tej JCW określono jako zły. JCW jest zagrożona nieosiągnięciem celu środowiskowego, którym jest dobry stan ekologiczny i chemiczny.

Obszary szczególnego zagrożenia powodzią

Gmina Stęszew leży poza obszarami szczególnego zagrożenia powodzią. Teren działki o nr ewid. 1681, objęty zmianą studium nr 6 zlokalizowany jest:

- poza obszarem szczególnego zagrożenia powodzią, w rozumieniu art. 9 ust. 1 pkt 6c lit. a ustawy Prawo wodne, tj. poza obszarem, na którym prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest średnie i wynosi raz na 100 lat ($p=1\%$),
- poza obszarem szczególnego zagrożenia powodzią, w rozumieniu art. 9 ust. 1 pkt 6c lit. b ustawy Prawo wodne, tj. poza obszarem, na którym prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest wysokie i wynosi raz na 10 lat ($p=10\%$).

Obszary i obiekty chronione na podstawie przepisów szczególnych

Na terenie gminy Stęszew znajdują się trzy obszary sieci Natura 2000.

Obszar specjalnej ochrony ptaków „Ostoja Rogalińska” PLB300017, położony jest w północno-wschodniej części gminy i w granicach gminy zajmuje powierzchnię ok. 41,018 km² (powierzchnia wg rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 21 lipca 2004 r. w sprawie obszarów specjalnej ochrony ptaków Natura 2000 - Dz. U. z 2004 r. nr 229, poz. 2313 z późn. zm.). W granicach tego obszaru występuje co najmniej 26 gatunków ptaków z Załącznika I Dyrektywy Ptasiej, 7 gatunków z Polskiej Czerwonej Księgi. W okresie lęgowym obszar zasiedla co najmniej 1% populacji krajowej kani czarnej i kani rudej, nieregularnie gnieździ się batalion. Gęś zbożowa zimuje w liczbie przekraczającej 1% populacji szlaku wędrówkowego, osiągając liczebność do 8000 osobników. Ostoja Rogalińska jest jedną z najważniejszych w Polsce ostoi rybitwy czarnej i dzięcioła średniego. Przyroda obszaru jest zagrożona ze względu na bliskość miasta Poznania i jego przemysłu, silną presję turystyczną i rekreacyjną, lokalizowanie elektrowni wiatrowych, penetracje siedlisk, zmianę stosunków wodnych, zanieczyszczenie wód, zasypywanie starorzeczy, wycinanie lasów lęgowych. Problemem jest również zalesianie łąk, pastwisk oraz torfowisk i bagien, wyrąb drzew, a także usuwanie martwego drewna z lasu. Istotnym problemem jest również silnie rozwinięte w granicach Wielkopolskiego Parku Narodowego budownictwo, lokalizacja i eksploatacja składowisk odpadów komunalnych i niekomunalnych, miejsca zrzutów ścieków, hałas.

Obszar mający znaczenie dla Wspólnoty (projektowany specjalny obszar ochrony siedlisk) „Ostoja Wielkopolska” PLH300010, położony w północno-wschodniej części gminy, obszarowo

pokrywający się w znacznej części z obszarem „Ostoja Rogalińska”. Na terenie gminy Stęszew zajmuje powierzchnię ok. 41,312 km² (wg RDOŚ Poznań) Jest to obszar o dużej różnorodności biologicznej. Występuje tu 19 rodzajów siedlisk z Załącznika I Dyrektywy Rady 92/43/EWG i 20 gatunków z Załącznika II tej Dyrektywy, w tym szczególnie licznych bezkręgowców m.in. jelonek rogacz *Lucanus cereus*, kozioróg dębosz *Cerambyx cerdo*, pływak szeroko brzegi *Dytiscus latissimus*. Bogata jest flora roślin naczyniowych, obejmująca 1100 gatunków, a także roślin niższych i grzybów (200 gatunków mchów, 150 gatunków porostów, 364 gatunki grzybów wyższych). Na terenie ostoi znajdują się stanowiska rzadkich i zagrożonych gatunków roślin naczyniowych. Stwierdzono tu ponad 50 gatunków roślin prawnie chronionych oraz około 180 gatunków figurujących na regionalnej czerwonej liście roślin zagrożonych. Na podkreślenie zasługują bogate populacje *Cladium mariscus* i *Trollius europaeus* roślin zagrożonych w Wielkopolsce. Przyroda ostoi jest zagrożona ze względu na bliskość Poznania i jego przemysłu oraz eutrofizację wód. Głównym problemem jest nadmiernie rozwinięte w granicach Wielkopolskiego Parku Narodowego budownictwo rekreacyjne np. nad brzegami Jeziora Witobelskiego. Do zagrożeń zaliczono m.in. zabudowę rozproszoną, turystykę piesza, jazdę konną i jazdę na pojazdach niezmotoryzowanych, nawożenie (nawozy sztuczne), zarzucenie pasterstwa, brak wypasu, zanieczyszczenie powietrza, infrastrukturę sportową i rekreacyjną, sporty i różne formy czynnego wypoczynku uprawiane w plenerze, międzygatunkowe interakcje, wśród roślin.

Proponowany obszar mający znaczenie dla Wspólnoty „Będziewo-Bieczyny” PLH300039, położony w południowo-wschodniej części gminy, zajmuje na terenie gminy Stęszew powierzchnię około 3,950 km². Na obszarze tym stwierdzono 7 siedlisk przyrodniczych z Załącznika I Dyrektywy Rady 92/43/EWG, które łącznie zajmują około 43,5% powierzchni ostoi. Większość płatów siedlisk jest dobrze lub bardzo dobrze wykształconych i zachowanych, w tym priorytetowe niżowe łągi, jesionowo-olszowe. Do bardzo cennych zaliczyć należy także tutejsze łągi wiązowo-jesionowe oraz grądy środkowoeuropejskie, które są jednymi z najlepiej zachowanych w Wielkopolsce. W ich płatach notowano liczne pomnikowe okazy drzew oraz szereg rzadkich i zagrożonych elementów flory. Do zagrożeń dla tego obszaru należy zamieranie jesionu powodujące prześwietlanie lasów łągowych i w konsekwencji rozwój w runie gatunków ziołoroślowych. W miejscach z martwymi drzewostanami należy unikać zrębów całkowitych z użyciem ciężkiego sprzętu powodującego zniszczenia runa, a także stosowania jednogatunkowych nasadzeń, a zwłaszcza plantacji gatunków obcych geograficznie np. olszy szarej i niektórych topoli.

Wielkopolski Park Narodowy

Na terenie gminy Stęszew w części północnej i północno-wschodniej gminy zlokalizowane są fragmenty Wielkopolskiego Parku Narodowego (WPN) wraz z jego otuliną.

Wielkopolski Park Narodowy został utworzony na mocy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 kwietnia 1957 r. w sprawie utworzenia WPN (Dz. U. nr 24 poz. 114). Podstawa prawna funkcjonowania WPN jest rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 22 października 1996 r. (Dz. U. nr 1309, poz. 613). Minister Środowiska zarządzeniem nr 39 z dnia 20 grudnia 1999 r. zatwierdził plan ochrony WPN na okres 1999-2018 r., w którym określono zasady kształtowania polityki przestrzennej na terenie WPN i jego otuliny. Jego granice objęły powierzchnię 9 600 ha,

z czego pod zarządem Parku znalazło się ok. 5 100 ha. W 1996 r. nowe rozporządzenie Rady Ministrów w sprawie WPN zmienia jego powierzchnię na 7 584 ha oraz tworzy wokół Parku strefę ochronną tzw. otulinę, której powierzchnia razem z terenem Parku wynosi 14 840 ha. Z granic Parku wyłączono tereny miejskie Puszczykowa, Mosiny oraz Stęszewa.

Ukształtowanie terenów Parku jest ściśle związane z działalnością lodowca, głównie w okresie 70 - 10 tysięcy lat temu (tzw. zlodowacenie bałtyckie). Wówczas to w wyniku licznych procesów geomorfologicznych wytworzyły się dzisiejsze formy krajobrazu. Największą powierzchnię zajmuje wysoczyzna morenowa zbudowana z glin, piasków i żwirów zwałowych, a jej najwyższe wzniesienie - Osowa Góra wynosi 132 m n.p.m. Obszar wysoczyzny rozcinają wyżłobione przez lodowiec bruzdy, tzw. rynny. W rynnach tych znajdują się liczne jeziora: Łódzko-Dymaczewskie, Witobelskie, Góreckie, Rosnowskie, Chomęcickie, Budzyńskie, Jarosławieckie, Kociołek, Skrzynka, Lipno, Wielkowiejskie i Trzcielińskie. Za najpiękniejsze uchodzi ozdobione dwoma wyspami Jezioro Góreckie. W południowej części Parku obszar wysoczyzny graniczy z Pradoliną Warszawsko-Berlińską, którą wyrzeźbiły niegdyś wody topniejącego lodowca (przebiega tędy Kanał Mosiński). W części wschodniej od wysoczyzny odcina się Przełomowa Dolina Warty.

Do innych form terenowych należą owalne w zarysie pagórki - kemy oraz przypominające nasypy kolejowe wzniesienia - ozy. Na terenie Parku znajduje się część najdłuższego w Polsce Ozu Bukowsko - Mosińskiego (37 km długości). Pamiątkę minionej epoki stanowią także głązy narzutowe. Największy z nich tzw. Głąz Leśników, został objęty ochroną jako pomnik przyrody.

Na terenie parku stwierdzono występowanie około 1100 gatunków roślin naczyniowych, 200 gatunków mszaków, 150 gatunków porostów, 350 gatunków glonów, 400 gatunków grzybów wyższych. Główny element flory stanowią gatunki eurosyberyjskie, m.in. sosna zwyczajna (jej udział w lasach wynosi 70%), a także liczne rośliny runa leśnego, jak np.: czworolist pospolity czy konwalia dwulistna, oraz gatunki środkowoeuropejskie, np.: dąb szypułkowy, grab pospolity, naparstnica zwyczajna, pięciornik biały. Z roślin północnych wymienić można zimoziół północny - relikw epoki lodowcowej. Wpływy łagodnego, wilgotnego klimatu Europy Zachodniej zaznacza się obecnością gatunków o charakterze atlantyckim: wiciokrzew pomorski, wąkrota zwyczajna, pięciornik płonny. Do roślin związanych z klimatem łagodnym należy również rzadkie drzewo - jarzab brekinia tzw. brzęk.

Ubogie gleby bielcowe porastają bory sosnowe i sosnowo-dębowe bory mieszane. Na bogatszych glebach brunatnych rosną m.in. kwaśne dąbrowy, lasy dębowo-grabowe (grądy), a na siedliskach cieplejszych świetliste dąbrowy. Wilgotne i żyzne czarne ziemie w pobliżu jezior i cieków wodnych zajmują łągi wiązowo-jesionowe, a tereny zabagnione olsy z panującą olszą czarną oraz zarośla z krzewiastych wierzb i kruszyny. Prawie wszystkie jeziora parku należą do bogatych w składniki mineralne tzw. jezior eutroficznych. Występują w nich różnorodne zbiorowiska roślin wodnych i bagiennych. Odmierna roślinność występuje nad jedynym w parku dystroficznym (ubogim w składniki mineralne) jeziorem Skrzynka, gdzie skupiają się zbiorowiska torfowców, które gęstym kożuchem wkraczają na taflę jeziora powodując jego zarastanie.

Fauna parku charakteryzuje się bogactwem gatunków należących do rozmaitych grup systematycznych. Najbogatsza jest fauna bezkręgowców, wśród których najliczniej

reprezentowane są owady liczące ponad 3 tysiące gatunków. Lasy obfitują w chrząszcze. Są wśród nich zarówno gatunki chronione (jelonek rogacz, kozioróg dębosz), jak i groźne szkodniki drzew leśnych (m.in. szkodniki sosny - cetyniec większy, cetyniec mniejszy, przyplaszczek granatek oraz drwalnik paskowany). Bogaty jest świat pajęczaków. Z bardziej interesujących gatunków stwierdzono występowanie tygrzyka paskowanego, największego w Polsce przedstawiciela rodziny krzyżkowatych oraz pająka topika - jedyne w kraju gatunku spędzającego całe życie pod wodą. W jeziorach występują liczne okonie, leszcze, liny, szczupaki oraz węgorze. Na obszarze parku występują wszystkie gatunki płazów spotykanych na terenach nizinnych Polski oraz 5 gatunków gadów: gniewosz, zaskroniec, padalec, jaszczurka zwinka i jaszczurka żyworodna. Ptaki w parku reprezentowane są przez ok. 190 gatunków lęgowców i przelotnych. Z rzadko spotykanych wymienić należy kraszkę, zimorodka i dzięcioła czarnego. Z ptaków drapieżnych można zauważyć wśród lasów i łąk kanię czarną, w pobliżu pól myszołowa zwyczajnego, a przy bagnach błotniaka stawowego. Na obszarze parku występuje ponad 40 gatunków ssaków w tym m.in. ryjówki i liczne gatunki nietoperzy.

Na terenie WPN znajduje się 18 obszarów ochrony ścisłej, z czego 9 w granicach gminy Stęszew. Obszary ochrony ścisłej to obszary chronione tworzone na terenach parków narodowych, gdzie obowiązuje całkowite zaniechanie ingerencji człowieka w stan ekosystemów i składników przyrody. Obszary te spełniają taką samą rolę jak przyrodniczy rezerwat ścisły, który tworzy się poza obszarami parków narodowych.

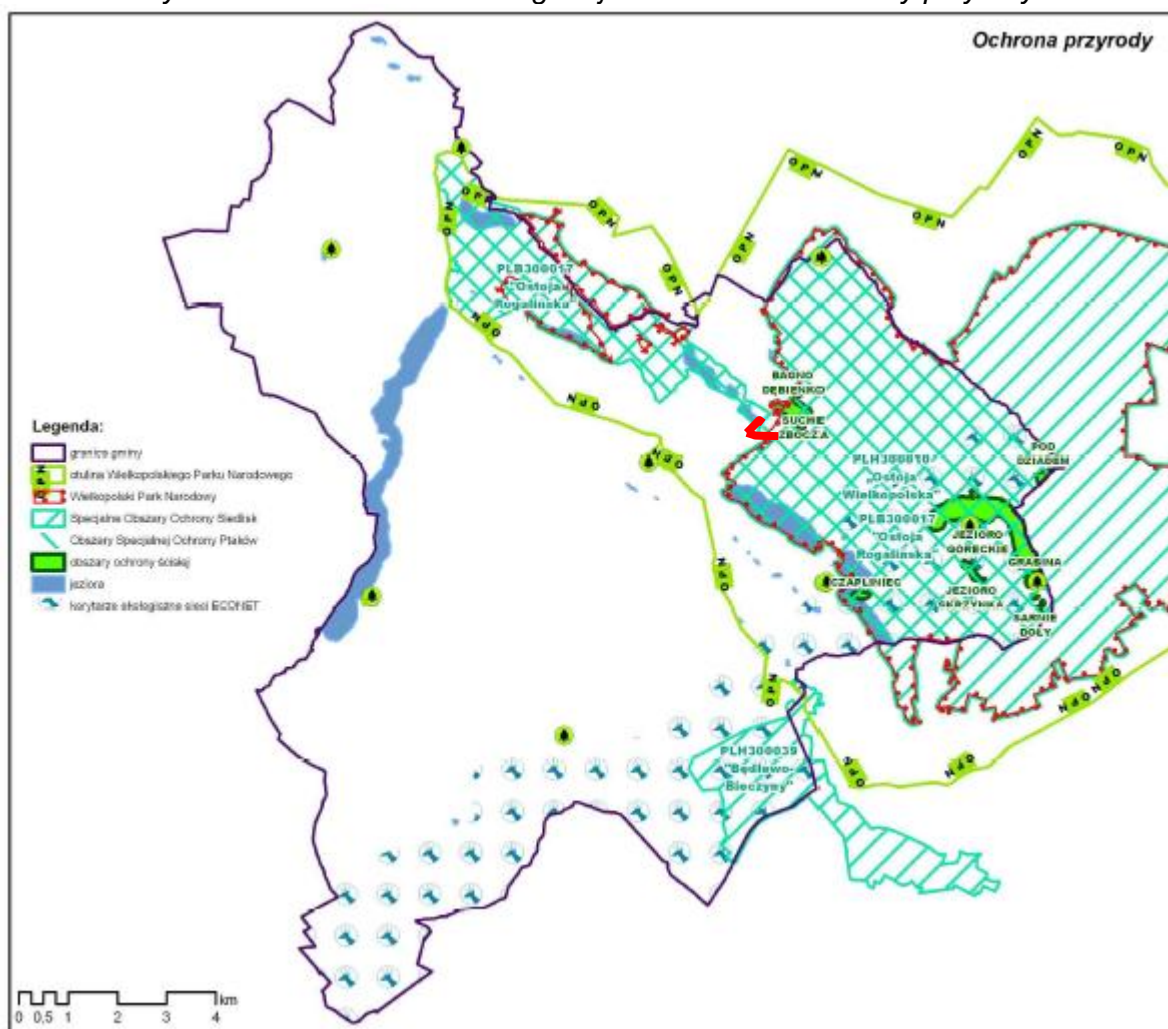
Użytki ekologiczne

Na terenie gminy zlokalizowane są 2 użytki ekologiczne – oczka śródpolne, utworzone 11.03.2002 r. na podstawie uchwały nr XXVI/247.2001 Rady Miejskiej Gminy Stęszew z dn. 28 grudnia 2001 r. w sprawie uznania niektórych śródpolnych „oczek wodnych” za użytki ekologiczne (Dz.Urz.Woj.Wlkp. z 2002 r. nr 29, poz. 909):

w miejscowości Skrzynki (działka nr 138); zbiornik położony jest pomiędzy drogą Tomiczki — Skrzynki a lasem w Skrzynkach;

w miejscowości Dębienko (działka nr 124) – o pow. 0,101 ha; zbiornik położony jest w okolicy toru kolejowego i budynków firmy INTER GUMI w Dębienku.

Ryc. 9 Położenie analizowanego rejonu na tle form ochrony przyrody

Źródło: Opracowanie ekofizjograficzne

Analizowany teren położony jest w:

- bezpośrednim sąsiedztwie Wielkopolskiego Parku Narodowego w jego otulinie,
- częściowo w granicach obszaru specjalnej ochrony ptaków w sieci Natura 2000 „Ostoja Rogalińska” PLB 300017 – pas terenu o szerokości około 1,5m wzdłuż pn-wsch granicy terenu na odcinku graniczącym z lasem,
- częściowo w granicach obszaru w sieci Natura 2000 mającego znaczenie dla Wspólnoty „Ostoja Wielkopolska” PLH 300010 – pas terenu o szerokości około 1,5m wzdłuż pn-wsch granicy terenu na odcinku graniczącym z lasem.

Na analizowanej działce oraz w bezpośrednim sąsiedztwie nie znajdują się siedliska gatunków będących przedmiotem ochrony obszaru specjalnej ochrony ptaków Ostoja Rogalińska PLB300017 ani siedliska przyrodnicze oraz siedliska gatunków będących przedmiotem ochrony obszaru mającego znaczenie dla Wspólnoty Ostoja Wielkopolska PLH300010. Najbliżej zlokalizowanym siedliskiem przyrodniczym jest 91E0 Łęgi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe (*Salicetum albo-fragilis*, *Populetum albae*, *Alnenion glutinoso-incanae*) i olsy źródłiskowe, oddalone o ok. 170 m.

Pomniki przyrody

Na terenie gminy znajduje się 21 pomników przyrody.

Tabela 7 Wykaz pomników przyrody w gminie Stęszew

Lp	Lokalizacja	Przedmiot ochrony	Opis obiektu	Uwagi
1	Górka Obręb Trzebaw Gmina Stęszew	Dąb szypułkowy	Rośnie na terenie Wielkopolskiego Parku Narodowego na gruncie leśnym oddz. 125, na zboczu jez. Góreckiego, Obwód Ochronny Górka. Zarządca: Wielkopolski Park Narodowy	Prez. Woj. Rady Narodowej w Poznaniu Decyzja 180 RL VI-5/725/65 z 30 listopada 1965r.
2	Łódź skrzyżowanie dróg: Mosina-Stęszew i Trzebaw-Będlewo Droga nr 306	Lipa drobnolistna	Rośnie przy skrzyżowaniu dróg w zasadzie w pasie drogowym i w pobliżu gruntów ornych, zarządca: Dyrekcja Dróg Wojewódzkich	Prez. Woj. Rady Narodowej w Poznaniu Decyzja 271 nr RLoP- 4101-882/68 z 26 sierpnia 1969r.
3	Strykowo	Dąb szypułkowy	Rośnie na terenie zabytkowego parku/ działka nr 47/25	Prez. Woj. Rady Narodowej w Poznaniu Decyzja 297 RloP-4101-918/72 z dnia 19 sierpnia 1972r.
4	Stęszew, ul. Kórnicka 4	Cis pospolity	Rośnie w ogrodzie przydomowym. Obecnie to działka nr 1474 w sąsiedztwie terenów zabudowanych	Wojewoda Poznański Decyzja RLSIś-7146-23/79
5	Jeziorki	Lipa drobnolistna	Rośnie na terenie zabytkowego parku na części wyłączonej dla potrzeb miejscowego Szkoły Podstawowej/ obecnie to działka nr 36/1 Właściciel: Agencja Własności Rolnej Skarbu Państwa	Wojewoda Poznański Decyzja RLSIś-7146-24/79 z dnia 31 grudnia 1979r.
6	Łódź	Jesion wyniosły	Rośnie przy drodze o bardzo małym natężeniu ruchu, w pobliżu kościoła w zasadzie na gruncie ornym, dz. Nr 158/7 grunt Parafii Katolickiej pw. Św. Jadwigi w Łodzi	Wojewoda Poznański Rozporządzenie 3/91 z 22 marca 1991r.
7	Strykowo	Dąb szypułkowy	Rośnie na terenie zabytkowego parku, obecnie to działka nr 47/25- naprzeciwko pałacu	Wojewoda Poznański Rozporządzenie 3/91 z 22 marca 1991r.
8	Wronczyn	Dąb szypułkowy – 3 szt.	Rosną na terenie zabytkowego parku, nr działki 179/3. Właściciel: Spółdzielnia Produkcji Rolnej w Wronczynie	Wojewoda Poznański Dz. Urz. Województwa Poznańskiego z 1991 Nr 6, poz. 84
9	Dębienko	Dąb szypułkowy	Rośnie w oddz. 167a Wielkopolskiego Parku Narodowego na skraju lasu graniczącym z gruntami ornymi. Zarządca: WPN.	Wojewoda Poznański
10	Górka	Dąb szypułkowy	Rośnie w oddz. 136c Wielkopolskiego Parku Narodowego na skraju drogi z Górki do Mosiny. Zarządca: WPN	Prez. Woj. Rady Narodowej w Poznaniu Decyzja RL VI-5/718/65 z dnia 30 listopada 1965r.
11	Modrze	Platan klonisty	Rośnie na terenie parku zabytkowego w Modrzu przed pałacem, obecnie na nr działki 666/24, obwód pierśnicy około 460 cm, wysokość ok. 30m Własność Skarbu Państwa, użytkownik AGROS-FARMY Sp. z o.o.	Rada Miejska Gminy Stęszew XXXI/204/97 z dnia 10.09.1997r.
12	Modrze	Lipa drobnolistna	Rośnie na terenie parku zabytkowego w Modrzu przed pałacem, obecnie na nr działki 666/24, obwód pierśnicy około 385 cm, wysokość ok. 30m Własność Skarbu Państwa, użytkownik AGROS-FARMY Sp. z o.o.	Rada Miejska Gminy Stęszew XXXI/204/97 z dnia 10.09.1997r
13	Stęszew	Sumak octowiec	Rośnie w pobliżu budynku biurowego Spółdzielczego Przedsiębiorstwa Produkcji Prefabrykatów i Robót Instalacyjnych. Nr działki 1672 przy ulicy Trzebawskiej. Obwód pierśnicy 148 cm, wysokość około 8 m.	Rada Miejska Gminy Stęszew XXXI/204/97 z dnia 10.09.1997r
14	Stęszew	Żywotnik olbrzymi	Rośnie na terenie ogródka przydomowego budynku nr 16 przy ulicy Poznańskiej/ pałacyk/ działka nr 1260, obwód pierśnicy 98cm, wysokość około 14m, własność: Skarbu Państwa, użytkownik wieczysty Instytut Włókien Naturalnych w Poznaniu- Zakład Roszarnictwa w Stęszewie	Rada Miejska Gminy Stęszew XXXI/204/97 z dnia 10.09.1997r

Lp	Lokalizacja	Przedmiot ochrony	Opis obiektu	Uwagi
15	Stęszew	Żywnotnik olbrzymi	Rośnie w ogródku przydomowym budynku nr 16 przy ulicy Poznańskiej w Stęszewie, własność Skarbu Państw, zarządca Zakład Doświadczalny w Stęszewie, ul. Mosińska 8	Rada Miejska Gminy Stęszew XXV/127/92 z dnia 15.12.1992r.
16	Tomice	Dąb szypułkowy	Rośnie w pobliżu zabudowań i ruin młyna przy drodze polnej do Żarnowca, działka nr 147, obwód pierścicy drzewa 365 cm, wysokość ok. 20-25	Rada Miejska Gminy Stęszew XXV/127/92 z dnia 15.12.1992r.
17	Zamysłowo	Dąb szypułkowy	Rośnie na granicy pól uprawnych pomiędzy wsiami Witobel i Zamysłowo	Rada Miejska Gminy Stęszew XXV/127/92 z dnia 15.12.1992r
18	Skrzynki	„oczko wodne”-użytek ekologiczny	Zbiornik ten położony jest pomiędzy drogą Tomiczki-Skrzynki i lasem Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej. Właściciel: BEL-WAH Sp. z o.o.	Rada Miejska Gminy Stęszew XXV/127/92 z dnia 15.12.1992r
19	Dębienko	„oczko wodne”-użytek ekologiczny	Powierzchnia 0,101 ha, działka nr 124 położona w okolicy toru kolejowego	Rada Miejska Gminy Stęszew XXV/127/92 z dnia 15.12.1992r
20	Żarnowiec	Źródło wodne –użytek ekologiczny	Oddział 116b leśnictwo Otusz przy drodze na skraju lasu, zarządca: Nadleśnictwo Konstantynowo	Wojewoda Poznański Nr 7/942 z 12 grudnia 1994r.
21	Modrze	Dąb szypułkowy	Na terenie przydomowego ogródka w Modrzu, ul. Kościuszki 13, nr ewid. działki 425, obręb Modrze	Rada Miejska Gminy Stęszew XXVIII/269/2002 z dnia 24.04.2002r.

Źródło: Opracowanie ekofizjograficzne na podstawie UM Gminy Stęszew

Na obszarze nie występują pomniki przyrody.

W chwili obecnej na terenie gminy nie funkcjonują obszary o statucie rezerwatu przyrody, obszaru chronionego krajobrazu, parku krajobrazowego, zespołu przyrodniczo-krajobrazowego oraz stanowiska dokumentacyjnego.

Zasoby przyrodnicze. Użytkowanie terenu. Krajobraz.

Pozostałe tereny charakteryzują się bogactwem flory i fauny, której siedliska stanowią głównie park narodowy i obszary NATURA 2000. Dla obszaru województwa wielkopolskiego nie został sporządzony audyt krajobrazowy, w tym samym nie określono wniosków, rekomendacji oraz granic krajobrazów priorytetowych.

Obszar objęty zmianą Studium w miejscowości Stęszew w „Koncepcji kierunków rozwoju przestrzennego Metropolii Poznań” z 2015 r. został oznaczony jako pozostałe formy ochrony przyrody oraz otuliny. Teren działki o nr ewid. 1681 znajduje się w obszarze zieleni urządzonej wg Studium Ochrony i Kształtowania Krajobrazu w Poznańskim Obszarze Metropolitalnym z 2012 r.

Środowisko kulturowe

Na terenie objętym zmianą nr 6 studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Stęszew dla działki o nr ewid. 1681 w Stęszewie zlokalizowane jest stanowisko archeologiczne ujęte w ewidencji zabytków pod nr AZP 55-25/75, które stanowi pozostałości historycznego osadnictwa, które podlegają ochronie i opiece konserwatorskiej bez względu na stan zachowania, na podstawie przepisów ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (j.t. Dz.U. z 2017 r. poz. 2187 ze zm.).

2.5. Diagnoza istniejącego stanu środowiska przyrodniczego

Stan i zagrożenia podziemnych

Rejon Stęszewa znajduje się w granicach obszaru JCWPd nr 60. Na obszarze JCWPd nr 60 w 2016 r. w ramach monitoringu diagnostycznego znajdowały się 30 punkty kontrolne. Wśród wszystkich wykonanych prób wykorzystanych do oceny stanu chemicznego, wód o bardzo dobrej jakości (I klasy) nie oznaczono, wody dobrej jakości (II klasy) stwierdzono w 11 próbach, zadowalającą jakość wód (III klasa) w 12 próbach, niezadowalającą (IV klasa) - 6 próby a 1 próba wykazały złą jakość wód (V klasa). W 2017 r. w ramach monitoringu operacyjnego znajdowały się 14 punkty kontrolne. Wśród wszystkich wykonanych prób wykorzystanych do oceny stanu chemicznego, wód o bardzo dobrej jakości (I klasy) nie oznaczono, wody dobrej jakości (II klasy) stwierdzono w 4 próbach, zadowalającą jakość wód (III klasa) w 10 próbach, niezadowalającą (IV klasa) - 1 próby a żadna próba nie wykazała złej jakości wód (V klasa).

Najbliżej położonym punktem pomiarowym od terenu objętego zmianą studium były punkty w miejscowościach Pecna, gdzie stwierdzono IV końcową klasę jakości oraz na terenie gminy Buk – Kalwy i Buk w których stwierdzono III klasę czystości.

W 2014 r. WIOŚ prowadziła badania wód podziemnych w obszarach szczególnie narażonych na zanieczyszczenia związkami azotu pochodzenia rolniczego, w tym w OSN w zlewni Olszynki, Racockiego Rowu i Żydowskiego Rowu oraz OSN w zleni Kanału Mosińskiego i Kanału Książ. W obszarach tych stwierdzono występowanie wód niewrażliwych na zanieczyszczenie azotanami pochodzenia rolniczego we wszystkich punktach za wyjątkiem punktu pomiarowego w miejscowości Mórka.

Stan i zagrożenia powierzchniowych

Główne ciekі odwadniające obszar gminy Stęszew, w tym analizowany obszar to Samica Stęszewska i Kanał Mosiński. W poniższej tabeli znajdują się wyniki z przeprowadzonych badań w 2013 i 2015 roku.

Tabela 8 Wyniki i klasyfikacja wskaźników jakości powierzchniowych wód powierzchniowych dla JCW położonych na terenie gminy Stęszew

Nazwa jednolitej część wód [europejski kod JCW]	Nazwa punktu pom. kontroln.	Rok	Klasa elementów biologicznych	Klasa elementów hydro-morfologicznych	Klasa elementów fizykochemicznych	Stan chemiczny
Samica Stęszewska naturalna część wód	Krosinko	2013	II	II	II	Stan dobry
		2015	-	-	II	stan dobry
		2017	-	-	-	Stan poniżej dobrego
Kanał Mosiński od Kanału Przysieka Stara do Żydowskiego Rowu	Głuchowo	2013	III	II	potencjał poniżej dobrego	stan dobry
		2015	-	-	-	-
		2017	-	-	-	Stan poniżej dobrego
Kanał Mosiński od	Szamotuly	2013	III	II	potencjał	stan

Żydowskiego Rowu do ujścia					poniżej dobrego	dobry
	2015	II	-	-	-	stan dobry
	2017	-	-	-	-	-

Źródło: WIOŚ Poznań

Stan i zagrożenia powietrza atmosferycznego

O stanie powietrza decyduje wielkość i przestrzenny rozkład emisji ze wszystkich źródeł, z uwzględnieniem przepływów transgranicznych i przemian fizykochemicznych zachodzących w atmosferze.

Zgodnie ze strefami określonymi w rozporządzeniu Ministra Środowiska w sprawie stref, w których dokonuje się oceny jakości powietrza (Dz. U. z 2012 poz. 914) gmina Stęszew położona jest w strefie wielkopolskiej. Pełna ocena stanu czystości obejmuje następujące zanieczyszczenia: dwutlenek azotu, dwutlenek siarki, benzen, ołów, arsen, nikiel, kadm, benzo(a)piren, pył PM10, pył PM2,5, ozon i tlenek węgla.

W roku 2018 dla obszaru województwa wielkopolskiego przeprowadzono roczną ocenę jakości powietrza atmosferycznego dotyczącą roku 2017.

W wyniku oceny:

- pod kątem ochrony roślin strefę wielkopolską – dla ozonu, SO₂ i NO_x – zaliczono do klasy A.
- pod kątem ochrony zdrowia sklasyfikowano:
  - dla dwutlenku siarki, dwutlenku azotu, ołowiu, benzenu, tlenku węgla oraz kadmu, arsenu, niklu – wszystkie strefy w klasie A;
  - dla pyłu PM_{2,5} – strefę wielkopolską w klasie C;
  - dla pyłu PM₁₀ – strefę wielkopolską w klasie C;
  - dla benzo(a)pirenu – wszystkie strefy w klasie C;
  - dla ozonu – wszystkie strefy w klasie A;

W ramach oceny wykonano również dodatkową klasyfikację wyznaczając:

- dla pyłu PM_{2,5}, dla wszystkich stref, klasę C1 informującą o przekroczeniu poziomu dopuszczalnego 20 µg/m³, który należy dotrzymać od roku 2020.
- dla ozonu klasę D2 w odniesieniu do celu długoterminowego, dla wszystkich stref zarówno pod kątem ochrony zdrowia jak i ochrony roślin.

Termin osiągnięcia poziomu celu długoterminowego określono na rok 2020. 3. Należy podkreślić, że stężenia pyłu PM₁₀ wykazują wyraźną zmienność sezonową – przekroczenia dotyczą tylko sezonu zimnego (grzewczego). Zaliczenie strefy do klasy C dla danego zanieczyszczenia oznacza konieczność wyznaczenia obszarów przekroczeń i zakwalifikowanie strefy do opracowania programów ochrony powietrza.

Oddziaływanie w zakresie hałasu

Podstawą określenia dopuszczalnej wartości poziomu równoważnego hałasu jest przyporządkowanie danego terenu do określonej kategorii, o wyborze której decyduje sposób zagospodarowania. Dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku powodowanego przez poszczególne grupy źródeł hałasu określa Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (tekst jednolity

Dz. U. z 2014 r. poz. 112).

Tabela 9 Dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku powodowanego przez poszczególne grupy źródeł hałasu, z wyłączeniem hałasu powodowanego przez starty, lądowania i przeloty statków powietrznych oraz linie elektroenergetyczne, wyrażone wskaźnikami LAeq D i LAeq N, które to wskaźniki mają zastosowanie do ustalania i kontroli warunków korzystania ze środowiska, w odniesieniu do jednej doby

L.p.	Przeznaczenie terenu	Dopuszczalny poziom hałasu [db]			
		Drogi lub linie kolejowe ¹		Pozostałe obiekty i grupy źródeł hałasu	
		LAeq D przedział czasu odniesienia równy 16 godzinom	LAeq N przedział czasu odniesienia równy 8 godzinom	LAeq D przedział czasu odniesienia równy 8 najkorz. godzinom dnia kolejno po sobie następującym	LAeq N przedział czasu odniesienia równy 1 najmniej korzystnej godzinie nocy
1	a. Strefa ochronna „A” uzdrowiska b. tereny szpitali poza miastem	50	45	45	40
2	a. tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej b. tereny związane ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży ² c. tereny domów opieki społecznej d. tereny szpitali w miastach	61	56	50	40
3	a. tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i zamieszkania zbiorowego b. tereny zabudowy zagrodowej c. tereny rekreacyjno-wypoczynkowe ² d. tereny mieszkaniowo-usługowe	65	56	55	45
4	Tereny w strefie śródmiejskiej miast powyżej 100 tys. mieszkańców ³	68	60	55	45

1) Wartości określone dla dróg i linii kolejowych stosuje się także dla torowisk tramwajowych poza pasem drogowym i kolei liniowych.

2) W przypadku niewykorzystywania tych terenów, zgodnie z ich funkcją, w porze, nocy, nie obowiązuje na nich dopuszczalny poziom hałasu w porze nocy.

3) Strefie śródmiejska miast powyżej 100 tys. mieszkańców to teren zwartej zabudowy mieszkaniowej z koncentracją obiektów administracyjnych, handlowych i usługowych. W przypadku miast, w których występują dzielnice o liczbie mieszkańców powyżej 100 tys., można wyznaczyć w tych dzielnicach strefę śródmiejską, jeżeli charakteryzuje się ona zwartą zabudową mieszkaniową z koncentracją obiektów administracyjnych, handlowych i usługowych.

Źródło: Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2014 r. poz. 112).

Na podstawie ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska Dz. U. z 2018 r. poz. 799 ze zm.) Wojewódzkie Inspektoraty Ochrony Środowiska dokonują oceny klimatu akustycznego na terenach miast o liczbie mieszkańców poniżej 100 tysięcy oraz na terenach położonych przy drogach o natężeniu ruchu poniżej 3 milionów pojazdów w ciągu roku (8200 pojazdów w ciągu doby). Dla pozostałych obszarów istnieje obowiązek wykonywania map

akustycznych, przy czym:

- dla miast powyżej 100 tysięcy mieszkańców obowiązek wykonania map spoczywa na prezydentach tych miast,
- dla dróg o natężeniu ruchu powyżej 3 milionów pojazdów w ciągu roku obowiązek wykonania map spoczywa na zarządcach danych odcinków dróg. Kwalifikacja odcinków dróg do wykonania mapy akustycznej przeprowadzona została na podstawie wyników generalnego pomiaru ruchu w roku 2010 r, kolejna będzie na podstawie GPR z 2015r.

Przez teren gminy przebiega droga krajowa nr 32. Nie została ona ujęta w programie ochrony przed hałasem opracowywanym przez Sejmik Województwa Wielkopolskiego.

Zgodnie z ustawą Prawo ochrony środowiska, w celu wykonania akustycznego programu ochrony środowiska przed hałasem dla obszarów otaczających odcinki linii kolejowych na terenie województwa pomorskiego, po których przejeżdża ponad 30 000 pociągów rocznie. Linia kolejowa nr 357 nie została objęta tym programem.

Część terenu gminy została objęta granicami uchylonego postanowieniem Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 6.10.2010 sygn. Akt II OSK 548/09 obszaru ograniczonego użytkowania lotniska wojskowego w Poznaniu — Krzesinach wchodzącego w skład 31 Bazy Lotnictwa Taktycznego. Tereny te (tzn. północna część obrębu Trzebaw i obrębu miasta Stęszew oraz południowa część obrębu Dębienko i obrębu Krąplewo). Oddziaływanie to nie obejmuje terenu objętego przedmiotową zmianą studium.

Promieniowanie elektromagnetyczne

W ramach Państwowego Monitoringu Środowiska przeprowadzana jest także ocena poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku, wykonywana w cyklu trzyletnim. Podobnie jak w latach ubiegłych podczas badań przeprowadzonych w 2016 roku w żadnym z punktów pomiarowych na terenie województwa wielkopolskiego nie stwierdzono przekroczenia poziomu dopuszczalnego (7 V/m dla zakresu częstotliwości od 3 MHz do 300 GHz). Najwyższy zmierzony poziom składowej elektrycznej pola wyniósł 1,94 V/m (w Poznaniu). Jest to jednocześnie jedyny punkt, w którym stwierdzono wartość wyższą od 1 V/m.

3. Stan środowiska analizowanego obszaru oraz potencjalne zmiany stanu środowiska w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu.

Analizowany obszar położony jest we wschodniej części miasta Stęszewa w rejonie ulicy Trzebawskiej, w bezpośrednim sąsiedztwie Wielkopolskiego Parku Narodowego, na terenie jego otuliny oraz częściowo w granicach obszaru specjalnej ochrony ptaków w sieci Natura 2000 „Ostoja Rogalińska” PLB 300017 i w granicach obszaru w sieci Natura 2000 mającego znaczenie dla Wspólnoty „Ostoja Wielkopolska” PLB 300010 – w pasie terenu o szerokości około 1,5m wzdłuż pn-wsch granicy terenu na odcinku graniczącym z lasem.

Zadania ochronne na lata 2015 – 2016 dla Parku określa Zarządzenie Ministra Środowiska z dnia 5 października 2015 r. w sprawie zadań ochronnych dla Wielkopolskiego Parku Narodowego. W zarządzeniu określone zostały zagrożenia zewnętrzne dla celów ochrony WPN-u m.in. presja urbanizacji na tereny otuliny Parku. Jako działania mające na celu eliminację zagrożeń wskazano starania o lokalizowanie nowej zabudowy w odległości minimum 30 m od granicy Parku i 20 m od cieków i zbiorników wodnych na obszarach nieposiadających

miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego. Kolejnym zagrożeniem jest presja obcych gatunków roślin i zwierząt na teren Parku. Tutaj działania ochronne związane są z preferowaną w otulinie hodowlą roślin i zwierząt rodzimych. Ograniczenie zagrożeń związanych z presją turystyczną na tereny Parku związane jest z ukierunkowaniem ruchu turystycznego, poprzez budowę, modernizację i konserwację infrastruktury technicznej. Działania na rzecz minimalizacji zanieczyszczenia wód dotyczą rozbudowy systemów oczyszczania ścieków, kanalizowania wsi i zaopatrzenia w wodę, podczyszczania wód opadowych. Działania związane z ograniczeniem zanieczyszczenia powietrza obejmują modernizację systemów ogrzewania na wykorzystujące bardziej przyjazne dla środowiska nośniki energii, w szczególności odnawialne jej źródła. Działania ograniczające zanieczyszczenie powierzchni ziemi to nadzór nad zbiórką, segregacją i wywozem odpadów stałych.

Teren użytkowany jest rolniczo jako grunty orne. Na obszarze nie występują gatunki i siedliska roślin, grzybów i zwierząt objętych ochroną gatunkową, a także gatunki zagrożone wyginięciem lub rzadkie. Na analizowanej działce oraz w bezpośrednim sąsiedztwie nie znajdują się siedliska gatunków będących przedmiotem ochrony obszaru specjalnej ochrony ptaków Ostoja Rogalińska PLB300017 ani siedliska przyrodnicze oraz siedliska gatunków będących przedmiotem ochrony obszaru mającego znaczenie dla Wspólnoty Ostoja Wielkopolska PLH300010. Najbliżej zlokalizowanym siedliskiem przyrodniczym jest 91E0 Łęgi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe (*Salicetum albo-fragilis*, *Populetum albae*, *Alnenion glutinoso-incanae*) i olsy źródliskowe, oddalone o ok. 170 m. Na terenie objętym zmianą nr 6 studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Stęszew dla działki w Stęszewie zlokalizowane jest stanowisko archeologiczne ujęte w ewidencji zabytków pod nr AZP 55-25/75, które stanowi pozostałości historycznego osadnictwa, które podlegają ochronie i opiece konserwatorskiej bez względu na stan zachowania, na podstawie przepisów ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz.U. z 2017 r. poz. 2187 ze zm.). Przez teren nie przebiegają żadne linie infrastruktury technicznej. Obszar objęty planem aktualnie cechuje topoklimat przeciętny: jest to obszar płaski o spadku terenu do 5%, średnich warunkach usłonecznienia, temperatury powietrza, dobrych warunkach wilgotnościowych i bardzo dobrych warunkach kontrastów temperaturowych i wilgotności względnej powietrza oraz stosunkowo dobrych uwarunkowaniach sanitarnych powietrza. Położone w sąsiedztwie tereny leśne Wielkopolskiego Parku Narodowego cechuje topoklimat o właściwościach regenerujących. Charakterystyczny jest dla terenów porośniętych lasem, posiada stabilne warunki termiczne o osłabionej solarności, podwyższoną wilgotność względną powietrza, wyciszenie areometryczne, dłuższy okres zalegania pokrywy śnieżnej i dobre warunki sanitarne powietrza, cechuje się silnymi właściwościami bakteriobójczymi (olejki eteryczne). Obszar leży poza obszarami szczególnego zagrożenia powodzią. Analizowany teren położony jest w zasięgu JCWPd nr 60 oraz GZWP nr 144 Dolina Kopalna Wielkopolska. Stan wód podziemnych na obszarze jest dobry. Obszar leży w zasięgu JCWP Samica Stęszewska której stan oceniono jako zły. Grunty znajdujące się na terenach objętych zmianą studium nr 6 zlokalizowane są poza obszarami naturalnych zagrożeń geologicznych. Nie zostały one ujęte w „Aktualizacji rejestru terenów potencjalnie zagrożonych ruchami masowymi ziemi na terenie powiatu poznańskiego”

opracowanej w grudniu 2012 r., w której wskazano tereny potencjalnie zagrożone ruchami masowymi lub osuwiska. Poza granicami działki o nr ewid. 1681, wzdłuż jeziora Lipno, zlokalizowany jest teren zagrożony osuwaniem się mas ziemnych o nr 30-21-144-T24 oraz osuwisko nr 30-21-144-Os9. Na terenie objętym zmianą studium nr 6 nie występują złoża kopalin o zasobach ustalonych w dokumentacjach przyjętych lub zatwierdzonych przez Starostę Poznańskiego.

Analizowany obszar nie jest wyposażony w infrastrukturę techniczną, ale ze względu na położenie w granicach administracyjnych miasta Stęszew dostęp do sieci jest stosunkowo łatwy do uzyskania. Podobnie teren może zostać objęty gminnym systemem gospodarowania odpadami. Analizowany teren położony jest poza zasięgiem oddziaływania głównych dróg i istniejącej linii kolejowej. Na obszarze i w sąsiedztwie nie występują źródła promieniowania elektromagnetycznego: stacje telefonii komórkowej i linie elektroenergetyczne wysokich i średnich napięć.

Ryc. 10 Użytkowanie i zagospodarowanie analizowanego terenu

Źródło: <http://steszew/e-mapa.pl>

Tabela 10 Użytkowanie analizowanego terenu

	
<p>Widok na obszar objęty zmianą studium w kierunku WPN-u</p>	<p>Widok na zabudowę zlokalizowaną na terenach tereny sąsiednich</p>
	
<p>Camping nad Jeziorem Lipno</p>	<p>Camping nad Jeziorem Lipno</p>

Źródło: zdjęcia własne 2017 r.

Ryc. 11 Położenie obszaru w stosunku do obszarów NATURA 2000

Źródło: <http://geoserwis GDOS.pl>, 12.2017 r.

W przypadku braku realizacji ustaleń projektowanego dokumentu analizowany obszar może pozostać w dotychczasowym użytkowaniu rolniczym. Na obszarze nie obowiązuje plan miejscowy, a więc istnieje potencjalna możliwość wprowadzania na te tereny nowej zabudowy m.in. mieszkaniowej lub produkcyjnej w nawiązaniu do zabudowy istniejącej. Wobec faktu dość chaotycznego charakteru procedury wydawania decyzji o warunkach zabudowy oraz faktu, że decyzja o warunkach zabudowy odnosi się do zabudowy zlokalizowanej w sąsiedztwie nie musi natomiast uwzględniać ustaleń studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego w przypadku braku realizacji planu, który zgodny musi być z ustaleniami studium, istnieje realne zagrożenie degradacji tego terenu w szczególności w zakresie braku obsługi komunikacyjnej oraz przemieszania funkcji, co generować może konflikty środowiskowe. Również pozostawienie w użytkowaniu rolniczym, przy zwiększeniu intensywności użytkowania rolniczego, w tym nawożenia może negatywnie wpłynąć, w szczególności na stan wód powierzchniowych i podziemnych. Zaprzestanie użytkowania rolniczego jako grunty orne doprowadziłoby do naturalnej sukcesji roślinnej i stworzenia strefy buforowej – przejściowej dla terenów Wielkopolskiego Parku Narodowego. Ze względu na fakt że jest to działka prywatna wpłynęło by to na obniżenie dóbr materialnych właściciela działki.

4. Rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie.

Niniejsza prognoza nie przedstawia rozwiązań alternatywnych, gdyż przedmiotem opracowania projektu zmiany studium była analiza możliwości wprowadzenia na przedmiotowe tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej oraz określenie warunków zagospodarowania terenu pod tym kątem i określenie parametrów wprowadzanej zabudowy. Zgodnie z obowiązującymi przepisami gmina samodzielnie gospodarując przestrzenią, nie może czynić tego dowolnie. Przysługujące jej władztwo doznaje ograniczeń wynikających z konstytucyjnie chronionego prawa własności (art. 21 Konstytucji). Zgodnie z przepisami ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, w toku procedury planistycznej organy gminy rozważają wszystkie wchodzące w grę interesy, a sytuacje konfliktowe rozstrzygane są zgodnie z obowiązującym prawem. Projekt zmiany studium opracowywany jest przy udziale organów rządowych i samorządowych, które zgodnie ze swoimi kompetencjami opiniują lub uzgadniają ustalenia projektu. Ponadto ustalenia projektu zmiany studium nie mogą pozostawać w sprzeczności z ustaleniami studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego. Studium jako dokument określający politykę przestrzenną gminy wskazuje kierunki rozwoju dla poszczególnych terenów z uwzględnieniem wszystkich uwarunkowań. Tak więc stwierdzić można, że na etapie opracowywania studium rozważane są alternatywne kierunki zagospodarowania, a plany miejscowe jedynie doprecyzowują i uszczegóławiają parametry zabudowy i zagospodarowania terenu. Ustawa przewiduje również udział społeczeństwa poprzez możliwość składania wniosków lub uwag do projektu. Tak więc ostateczna wersja projektu studium stanowi kompromis pomiędzy interesem osób prywatnych oraz uwarunkowaniami przyrodniczymi i społeczno-gospodarczymi, które reprezentowane są przez organy rządowe i samorządowe.

5. Istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizowanego dokumentu, w szczególności dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy o ochronie przyrody

Przeprowadzona analiza uwarunkowań środowiska przyrodniczego pozwala na sformułowanie pozostałych głównych problemów:

1. Uwzględnienie wymogów wynikających z sąsiedztwa Wielkopolskiego Parku Narodowego oraz obszarów NATURA 2000 oraz położenia obszaru objętego zmianą studium na terenie otuliny Parku.
2. Uwzględnienie celów środowiskowych wyznaczonych dla JCWPd w szczególności zastosowanie technologii zabezpieczających ochronę powierzchni ziemi i wód podziemnych;
3. Uwzględnienie ograniczeń wynikających z położenia w zasięgu GZWP nr 144;
4. Stan powietrza atmosferycznego – uwzględnienie wskazań programów ochrony powietrza.

6. Przewidywane znaczące oddziaływanie - ocena skutków realizacji ustaleń projektu zmiany studium na poszczególne komponenty środowiska

Projekt studium to dokument planistyczny nie wskazujący przeznaczenia terenu a jedynie określający kierunek rozwoju zawierający podstawowy i dopuszczalny katalog funkcji i zakres wskaźników, które uszczegółowione zostaną w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego. W związku z powyższym dokument studium nie definiuje faktycznego sposobu zagospodarowania. Stąd ocena oddziaływań i zagrożenia jest utrudniona a opis oddziaływań dostosowany do ogólności dokumentu.

W zakresie oddziaływania na istniejące formy ochrony, w szczególności w zakresie celów i przedmiotu ochrony dla których powołano obszary Natura 2000 oraz ich integralność.

Zgodnie z art. 33 ustawy o ochronie przyrody, na obszarze Natura 2000 zabrania się podejmowania działań mogących znacząco negatywnie oddziaływać na cele ochrony obszaru Natura 2000, w tym w szczególności mogących:

- pogorszyć stan siedlisk przyrodniczych lub siedlisk gatunków roślin i zwierząt, dla których ochrony wyznaczono obszar Natura 2000,
- wpłynąć negatywnie na gatunki, dla których ochrony został wyznaczony obszar Natura 2000,
- pogorszyć integralność obszaru Natura 2000 i jego powiązań z innymi obszarami.

Pozwolenie na realizację zagospodarowania lub przedsięwzięcia mogącego znacząco negatywnie oddziaływać na cele ochrony istniejących lub zgłoszonych obszarów Natura 2000 może zostać wydane wyłącznie w przypadku zaistnienia koniecznych wymogów nadrzędnego interesu publicznego, czyli:

- zapewnienia ochrony zdrowia i życia ludzi,
- zapewnienia bezpieczeństwa powszechnego (np. budowa infrastruktury wojskowej, ochrona przed powodzią),
- uzyskania korzystnych następstw o pierwszorzędnym znaczeniu dla środowiska przyrodniczego (np. budowa oczyszczalni ścieków).

Przedmiotowy teren znajduje się w granicach administracyjnych miasta Stęszewa poza obszarem Wielkopolskiego Parku Narodowego, na terenie jego otuliny oraz częściowo w zasięgu terenów objętymi ochroną w ramach sieci NATURA 2000 (pas o szerokości około 1,5 m).

Zagrożenia dla przyrody ostoji stanowi bliskość Poznania i jego przemysłu, eutrofizacja wód, oraz silna presja turystyczna i rekreacyjna, lokalizowanie elektrowni wiatrowych, penetrację

siedlisk, zmianę stosunków wodnych, zanieczyszczenie wód, zasypywanie starorzeczy, wycinanie lasów łągowych. Problemem jest również zalesianie łąk, pastwisk oraz torfowisk i bagien, wyrąb drzew, a także usuwanie martwego drewna z lasu. Ponadto problemem jest silnie rozwinięte w granicach Parku budownictwo, lokalizacja i eksploatacja składowisk odpadów komunalnych i niekomunalnych, miejsca zrzutów ścieków i hałas. Do zagrożeń zaliczono m.in. zabudowę rozproszoną, turystykę piesza, jazdę konną i jazdę na pojazdach niezmotoryzowanych, nawożenie(nawozy sztuczne), zarzucenie pasterstwa, brak wypasu, zanieczyszczenie powietrza, infrastrukturę sportową i rekreacyjną, sporty i różne formy czynnego wypoczynku uprawiane w plenerze, międzygatunkowe interakcje, wśród roślin.

W celu ochrony najcenniejszych zasobów przyrodniczych zagospodarowanie terenu realizowane będzie poza obszarami ochrony siedliskowej i gatunkowej NATURA 2000. Zgodnie z §3 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2016 r. poz. 71) do przedsięwzięć potencjalnie znacząco oddziałujących na środowisko zaliczona została zabudowa mieszkaniowa wraz z towarzyszącą jej infrastrukturą objęta ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego albo miejscowego planu odbudowy, o powierzchni zabudowy nie mniejszej niż: – 2 ha na obszarach objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-5, 8 i 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, lub w otulinach form ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-3 tej ustawy. Powierzchnia analizowanego terenu wynosi około 2,76 ha, a na cele lokalizacji zabudowy przeznaczono 1,75 ha. Powierzchnia zabudowy obejmuje całą powierzchnię przeznaczoną do przekształcenia w wyniku realizacji przedsięwzięcia. Zatem zalicza się do niej m.in. powierzchnie parkingów, dróg dojazdowych, chodników, placów budowy, placów składowych, podjazdów, inne powierzchnie utwardzone czy płyty roślinności, które zostaną usunięte, a teren urządzony zgodnie z wolą inwestora np.: poprzez wprowadzenie zieleni urządzonej. Zaliczenie inwestycji do przedsięwzięć potencjalnie znacząco oddziałujących na środowisko możliwe będzie na etapie opracowania szczegółowego projektu. Rzeczywiste oddziaływanie przeanalizowane może zostać w trakcie prowadzenia procedury środowiskowej i opracowywania raportu w zakresie celów i przedmiotu ochrony obszarów NATURA 2000 i zależne będzie od przyjętych rozwiązań, w szczególności intensywności zabudowy i rozwiązań gospodarki wodno-ściekowej i grzewczej. Ze względu na zakres inwestycji i położenie na terenie miasta Stęszew nie przewiduje się znacząco negatywnego oddziaływania na cele i przedmiot ochrony obszarów chronionych.

Również zgodnie ze stanowiskiem Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Poznaniu na podstawie dokumentacji pn. „Opracowanie projektu planu ochrony dla Wielkopolskiego Parku Narodowego „POIS.05.03.00-00-271/10-00 ustalono, że na przedmiotowej działce oraz w bezpośrednim sąsiedztwie nie znajdują się siedliska gatunków będących przedmiotem ochrony obszaru specjalnej ochrony ptaków Ostoja Rogalińska PLB300017 ani siedliska przyrodnicze oraz siedliska gatunków będących przedmiotem ochrony obszaru mającego znaczenie dla Wspólnoty Ostoja Wielkopolska PLH300010. Biorąc powyższe pod uwagę oraz uwzględniając pozostawienie pasa znajdującego się w obszarze Natura 2000 nieużytkowanego, przeznaczonego pod zieleń izolacyjną, stwierdzone, że ustalenia zmiany studium nie będą znacząco negatywnie wpływały na cele i przedmiot ochrony obszaru specjalnej ochrony ptaków Ostoja Rogalińska PLB 300017 oraz jego integralność i spójność sieci. Nie będą również znacząco negatywnie

wpływały na cele i przedmiot ochrony obszaru mającego znaczenie dla Wspólnoty Ostoja Wielkopolska PLH300010 oraz jego integralność i spójność sieci.

W zakresie oddziaływania na bioróżnorodność

Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody określa, iż w dokumentach planistycznych muszą być uwzględnione cele ochrony przyrody. Wśród nich do najbardziej istotnych należą:

- utrzymanie procesów ekologicznych i stabilności ekosystemów,
- zachowanie różnorodności biologicznej,
- zapewnienie ciągłości istnienia gatunków roślin, zwierząt i grzybów, wraz z ich siedliskami, przez ich utrzymywanie lub przywracanie do właściwego stanu ochrony,
- ochrona walorów krajobrazowych, zieleni oraz zadrzewień.

Analizowany obszar to tereny intensywnie użytkowane rolniczo. Ze względu na rolnicze użytkowanie terenu i stan roślinności walor przyrodniczy roślinności jest bardzo niski. Na analizowanym terenie nie występują zadrzewienia ani zakrzewienia.

Ze względu na wskazania planu zadań ochronnych dla WPN-u i jego otuliny, zaleca się, aby przy zagospodarowaniu zielenią terenów powierzchni biologicznie czynnej wprowadzać gatunki rodzime, zgodne z siedliskiem, z wykluczeniem gatunków obcych, w szczególności określonych w rozporządzeniu Ministra Środowiska w sprawie listy roślin i zwierząt gatunków obcych, które w przypadku uwolnienia do środowiska przyrodniczego mogą zagrozić gatunkom rodzimym lub siedliskom przyrodniczym. Zaleca się również, aby w przypadku wprowadzania zieleni izolacyjnej wprowadzać ją trójwarstwowo.

Na obszarze nie występują stanowiska roślin, zwierząt i grzybów objętych ochroną gatunkową. Nie przewiduje się negatywnego oddziaływania na zwierzęta i roślinność, gdyż analizowany teren położony jest poza głównymi korytarzami ekologicznymi zapewniającymi łączność WPN-u z terenami zewnętrznymi. Ze względu na sąsiedztwo terenów chronionych na obszarze tym mogą pojawiać się zwierzęta objęte ochroną gatunkową, jednakże zmiana przeznaczenia tego terenu na cele mieszkaniowe nie będzie miała znaczącego wpływu na liczebność ich populacji i cele ochrony. W związku z powyższym w tym zakresie nie proponuje się działań kompensacyjnych.

W projekcie zmiany studium w celu zmniejszenia negatywnego oddziaływania na tereny najcenniejsze przyrodniczo wprowadzono nakaz realizacji pasa zieleni urządzonej od granicy WPN-u o szerokości min. 30 m, zgodnie z wcześniejszymi zaleceniami prognozy. Wprowadzenie zieleni zapewni ochronę terenów najcenniejszych przyrodniczo i stworzenie strefy buforowej pomiędzy terenami zurbanizowanymi i obszarami objętymi ochroną prawną, co zgodne jest z kierunkami rozwoju Metropolii Poznań. W pasie zieleni urządzonej obowiązuje zakaz zabudowy, lokalizacji miejsc postojowych oraz utwardzenia terenu, z wyjątkiem utwardzenia przejść pieszych oraz z dopuszczeniem lokalizacji podziemnej infrastruktury technicznej. W pasie ustalono obowiązek zachowania powierzchni biologicznie czynnej nie mniejszej niż 90% terenu.

W zakresie oddziaływania na powierzchnię ziemi i gleby i krajobraz

Zmiany powierzchni ziemi zachodzić będą podczas prac ziemnych związanych z realizacją zabudowy oraz budową lub uzupełnieniem infrastruktury technicznej. Zmniejszeniu ulegnie powierzchnia niezagospodarowana, wytworzą się grunty antropogeniczne. Dla nowo projektowanej zabudowy projekt studium określa zalecany wskaźnik powierzchni terenu biologicznie czynnego – 30%. Obszar nie jest ujęty w rejestrze terenów zagrożonych ruchami masowymi ziemi oraz terenów na których te ruchy występują.

Z uwagi na powierzchnię analizowanego terenu, ograniczenie wysokości wprowadzanej zabudowy do 3 kondygnacji oraz charakter wprowadzanej zabudowy wpływ realizacji założeń projektu zmiany studium na krajobraz będzie odczuwalny. Otwarte tereny rolnicze zostaną zabudowane zabudową mieszkaniową o charakterze miejskim. Oddziaływanie na krajobraz polegało będzie na zmianie krajobrazu terenów otwartych – rolniczych na krajobraz zurbanizowany. Ocena oddziaływania inwestycji na krajobraz jest to wskazanie wpływu nowych obiektów pojawiających się w przestrzeni na istniejący krajobraz przyrodniczy lub kulturowy. Waloryzacja krajobrazu stanowi ocenę danego wnętrza krajobrazowego, czy widokowego (widocznych elementów otoczenia) pod względem walorów estetycznych. Ocena ta jest niezobiektywizowana – uzależniona faktycznie od subiektywnego odbioru przestrzeni przez konkretnego obserwatora. Również ze względu na brak audytu krajobrazowego opracowanego dla województwa wielkopolskiego brak identyfikacja krajobrazów, ustalenia lokalizacji tzw. krajobrazów priorytetowych, wskazania zagrożeń dla możliwości zachowania wartości krajobrazów priorytetowych i wartości krajobrazów w obrębie istniejących form ochrony przyrody oraz parków kulturowych. Nie ma także rekomendacji i wniosków mających przysłużyć się ich ochronie. W przedmiotowym projekcie studium działaniem minimalizującym jest wprowadzenie pasa zieleni urządzonej o szerokości 30 m od granicy WPN-u. Wprowadzane inwestycje mają swoje uzasadnienie w lokalizacji w granicy administracyjnej miasta Stęszewa, w sąsiedztwie istniejącej zabudowy. Subiektywizm oceny oraz brak jednoznacznej metody oceny poszczególnych elementów składowych krajobrazu sprawiają, iż waloryzacja krajobrazowa jest trudnym do przeprowadzenia procesem. Ocenia się, ze względu na skalę inwestycji i położenie w granicach administracyjnych miasta oddziaływanie na krajobraz nie będzie jednoznacznie negatywne.

W zakresie oddziaływania na wody podziemnie i powierzchniowe

Ze względu na położenie w granicach administracyjnych Stęszewa nie przewiduje się negatywnych skutków realizacji ustaleń projektu zmiany studium w zakresie rozwiązań wodno-ściekowych na wody powierzchniowe i podziemne, ze względu na docelowe planowane podłączenie przedmiotowego obszaru do rozbudowywanej sieci kanalizacyjnej z odprowadzeniem do oczyszczalni ścieków.

Obszar położony jest w zasięgu Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 144 Wielkopolska Dolina Kopalna. Przy lokalizacji inwestycji należy uwzględnić wymogi ochrony wód. Ze względu na zakres zmian, dostosowanie projektu do obowiązujących przepisów oraz uwzględnienie na etapie analiz ustaleń gminnych programów z zakresu rozwoju infrastruktury wszelkie ingerencje w środowisko gruntowo-wodne dla potrzeb lokalizacji obiektów budowlanych i budowli winny być prowadzone w oparciu o ustalenia zawarte w przepisach

odrębnych. Nie przewiduje się znaczącego oddziaływania na wody powierzchniowe i podziemne oraz zagrożenia dla ustanowionych dla wód powierzchniowych i podziemnych celów środowiskowych, gdyż wprowadzana zabudowa stanowi jedynie uzupełnienie istniejącego układu urbanistycznego wskazanego w studium i docelowo podłączona ona zostanie do miejskich systemów odprowadzania ścieków i zagospodarowywania odpadów.

Ocenia się, że przedmiotowe zapisy są wystarczające dla ochrony wód powierzchniowych i podziemnych i nie wpłyną negatywnie na cele środowiskowe wyznaczone dla Jednolitych Części Wód Płynących. Istotne jest prowadzenie dalszych działań kontrolnych, w celu sprawdzenia, czy inwestorzy prawidłowo realizują swoje obowiązki wynikające z obowiązujących przepisów m.in. planowego i interwencyjnego monitoringu prowadzonego przez Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska.

W zakresie oddziaływania na ludzi w tym na klimat akustyczny

Ze względu na położenie poza głównymi szlakami komunikacji kolejowej i drogowej nie przewiduje się, aby ustalenia projektu zmiany studium, przy spełnieniu wszystkich procedur wynikających z przepisów, znacząco negatywnie wpłynęły na zdrowie ludzi. Ze względu na planowane funkcje: mieszkaniową i zieleni urządzonej oraz zieleni izolacyjnej, nie przewiduje się negatywnego oddziaływania w zakresie hałasu na istniejące i projektowane tereny ochrony akustycznej położone w sąsiedztwie.

Projekt studium wskazuje, że dla terenów wyznaczonych w studium jako M i MM dopuszczalny poziom hałasu w środowisku należy przyjąć odpowiednio jak dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej lub terenów zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i zamieszkania zbiorowego.

Wzrost emisji hałasu może być odczuwany w fazie realizacji inwestycji. Wraz z rozpoczęciem działalności, inwestor jest zobligowany do dołożenia wszelkich starań, aby nie powodowała ona przekroczenia dopuszczalnych poziomów hałasu oraz nie oddziaływała negatywnie poza teren, do którego inwestor posiada tytuł prawny.

Część terenu gminy została objęta granicami uchylonego postanowieniem Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 6.10.2010 sygn. Akt II OSK 548/09 obszaru ograniczonego użytkowania lotniska wojskowego w Poznaniu — Krzesinach wchodzącego w skład 31 Bazy Lotnictwa Taktycznego. Tereny te (tzn. północna część obrębu Trzebaw i obrębu miasta Stęszew oraz południowa część obrębu Dębienko i obrębu Krąplewo). Oddziaływanie to nie obejmuje terenu objętego przedmiotową zmianą studium.

Nie przewiduje się negatywnego oddziaływania w zakresie promieniowania elektromagnetycznego na obszarze objętym zmianą studium ze względu na brak na obszarze i w jego sąsiedztwie przesyłowych sieci infrastruktury technicznej.

W zakresie oddziaływania na powietrze atmosferyczne, topoklimat i klimat

W zakresie czystości powietrza należy stosować wskazania obowiązującego programu ochrony powietrza oraz planu gospodarki niskoemisyjnej dla gminy Stęszew. Ustalenia projektu studium i jego zmiany w zakresie ochrony powietrza atmosferycznego obejmują zapisy dotyczące zaopatrzenia w ciepło z indywidualnych źródeł energii przy zastosowaniu ekologicznych paliw, które charakteryzują się niskimi wskaźnikami emisyjnym ze względu na

fakt, że to niska emisja jest czynnikiem mającym największy wpływ na zanieczyszczenie powietrza. Studium wskazuje również preferencję realizacji Tereny zabudowane cechują niekorzystne warunki solarne, zwiększona amplituda temperatur oraz utrudnione przewietrzanie, a ponadto krótszy okres zalegania pokrywy śnieżnej. Na niekorzystne warunki wpływa przede wszystkim ograniczona wymiana powietrza, zwłaszcza przy braku sąsiedztwa terenów dynamizujących tę wymianę oraz zwiększona liczba jąder kondensacji. W analizowanym przypadku strefa zurbanizowana położona jest w sąsiedztwie terenów leśnych WPN-u oraz terenów charakteryzujących się znacznym udziałem terenów otwartych, użytkowanych rolniczo, terenów jezior i lasów. Ich udział wpływa łagodząco na topoklimat terenów zurbanizowanych Stęszewa.

Obecne tendencje zmian klimatu Polski wskazują na wzrost ocieplenia się klimatu, zwiększenie niedoborów wody oraz wzrost występowania groźnych zjawisk pogodowych. Długofalowe ocieplenie klimatu natomiast prowadzi do zmniejszania się bioróżnorodności i wymierania lub zmiany zasięgów występowania poszczególnych gatunków. Wprowadzanie nowej zabudowy przyczynia się do zmniejszania powierzchni terenów zielonych na rzecz przestrzeni technizowanych, co skutkować będzie dalszym ograniczaniem możliwości mitygacyjnych i adaptacyjnych związanych ze zmianami klimatycznymi. Możliwości łagodzenia stresu termicznego, poprawę warunków wilgotnościowych i sanitarnych powietrza, związane są z udziałem terenów otwartych i zieleni na terenach objętych planem oraz w jego sąsiedztwie.

Funkcjonowanie klimatyczne terenu obejmuje przedstawienie systemu wymiany powietrza. Główne elementy funkcjonowania klimatycznego charakteryzują następujące procesy:

- wymiana pozioma mas powietrza – czyli rozkład wiatrów w nawiązaniu do układu rzeźby terenu i rodzaju zagospodarowania. Wyróżni się tu m.in. kanały przewietrzające, które stanowią tereny o niewielkiej szorstkości podłoża np. dna dolin rzecznych, główne ciągi komunikacyjne, główne tereny komunikacji kolejowej. Na analizowanym obszarze będą to ciągi komunikacyjne, zarówno drogowe, jak i piesze i rowerowe.

- wymianę pionową mas powietrza – umożliwiającą konwekcyjną wymianę mas powietrza. Dotyczy to terenów szczególnie terenów o ograniczonej poziomej wymianie powietrza takich jak tereny intensywnej zabudowy. Dla pionowej wymiany powietrza istotny jest udział dni z ciszą, w których wymiana pozioma jest ograniczona. Na analizowanym obszarze brak takich terenów.

- Tereny z dominacją regeneracji powietrza to głównie rozległe tereny leśne. Zieleń leśna pochłaniając zanieczyszczenia chemiczne oraz zatrzymując zanieczyszczenia mechaniczne spełnia rolę filtru w stosunku do zanieczyszczeń powietrza. Kompleksy leśne mają największe znaczenie w produkcji tlenu i odświeżania powietrza. Ponadto las stanowi zaporę dla przesuujących się mas powietrza, zmniejsza prędkość wiatru, co powoduje wytrącanie się drobinek aerozoli atmosferycznych. W sąsiedztwie analizowanego terenu funkcję tę zapewniają lasy Wielkopolskiego Parku Narodowego.

- Tereny regeneracji powietrza i przewietrzania – to tereny otwarte pokryte trwałą roślinnością o niewielkiej szorstkości podłoża, cechuje je mniejsza intensywność regeneracji powietrza, natomiast większe znaczenie ma proces przewietrzania. Są to głównie tereny łąk. Funkcja regeneracji powietrza rośnie wraz z wzrostem udziału zadrzewień i zakrzaczeń.

- Tereny z dominującym procesem przewietrzania – to głównie tereny o małej szorstkości podłoża, gdzie brak trwałej pokrywy roślinnej i występuje roślinność sezonowa (uprawy), co przyczynia się do zmniejszenia ich roli regeneracyjnej powietrza. Role korytarzy usprawniających wymianę powietrza pełnią również szerokie ulice i tereny parkingów.

Ustalenia analizowanej zmiany studium kontynuują politykę wskazaną w obowiązującym dokumencie, która jest zgodna z wytycznymi zawartymi w projekcie KLIMADA „Opracowanie i wdrożenie strategicznego planu adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu”.

W zakresie oddziaływania na zasoby naturalne.

W projekcie zmiany studium jako materiał wyjściowy uwzględniono uwarunkowania środowiska przyrodniczego oraz dostosowano do nich przyjęte ustalenia. W wyniku realizacji ustaleń zmiany studium zmniejszeniu ulegną zasoby niezagospodarowanej powierzchni ziemi oraz zasoby rolniczej przestrzeni produkcyjnej. Projektowanie nowego zagospodarowania ma swoje uzasadnienie w położeniu w granicach administracyjnych miasta Stęszewa, w sąsiedztwie istniejącej zabudowy o charakterze miejskim.

Wraz ze zwiększeniem ilości zabudowy mieszkaniowej i usługowej zwiększy się pobór wód podziemnych i produkcja ścieków. Ze względu na zakres inwestycji nie będzie to oddziaływanie znaczące.

W zakresie oddziaływania na środowisko kulturowe.

Plan uwzględnia wymogi ochrony środowiska kulturowego poprzez określenie zasad ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków, w tym krajobrazów kulturowych, oraz dóbr kultury współczesnej w granicach strefy ochrony archeologicznej, w tym nakaz prowadzenia badań archeologicznych podczas prac ziemnych przy realizacji inwestycji związanych z zabudowaniem i zagospodarowaniem terenu oraz nakaz uzyskania pozwolenia konserwatora zabytków na prowadzenie badań archeologicznych, przed wydaniem decyzji o pozwoleniu na budowę.

W zakresie oddziaływania na dobra materialne.

Przy opracowaniu projektu zmiany studium uwzględniono wszystkie wymogi wynikające z obowiązujących przepisów, istniejące uwarunkowania społeczne, gospodarcze i kulturowe oraz cele ochrony istniejących obiektów i obszarów chronionych. Zmiana przeznaczenia terenów z użytkowania rolniczego na tereny mieszkaniowe wpłyną korzystnie na stan dóbr materialnych, w tym wartość nieruchomości i stan infrastruktury gminnej. Objęcie tych terenów gminnymi programami rozwoju systemów kanalizacji, gazowego, teleinformatycznego, ciepłowniczego wpłynie korzystnie na stan środowiska, ze względu na realizację inwestycji z uwzględnieniem przepisów ochrony środowiska. Ocenia się, że zagadnienia dotyczące ochrony dóbr materialnych przy realizacji inwestycji zgodnie z obowiązującymi przepisami z zakresu ochrony środowiska będą uwzględnione.

7. Cele środowiskowe ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu oraz powiązania z innymi dokumentami

Strategia Europa 2020 Strategia na rzecz inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu „Europa 2020”,

Określa działania, których podjęcie w skoordynowany sposób przez państwa członkowskie przyspieszy wyjście z obecnego kryzysu i przygotowuje europejską gospodarkę na wyzwania przyszłości. W analizowanym dokumencie w sposób pośredni uwzględniono następujące priorytety Strategii, których realizacja odbywać się będzie na szczeblu unijnym oraz krajowym: Wzrost inteligentny (zwiększenie roli wiedzy, innowacji, edukacji i społeczeństwa cyfrowego), zrównoważony (produkcja efektywniej wykorzystująca zasoby, przy jednoczesnym zwiększeniu konkurencyjności). Ograniczenie emisji CO₂ i osiągnięcia celów 20/20/20 w zakresie klimatu i energii.

DOKUMENT	CELE	ZAPISY PROJEKTU
Konwencja o ochronie gatunków dzikiej flory i fauny europejskiej oraz ich siedlisk, sporządzona w Bernie dnia 19 września 1979r.	ochrona gatunków zagrożonych i ginących, włączając w to gatunki wędrowne zagrożone i ginące.	- Wprowadzenie pasa zieleni izolacyjnej o szer. min. 30 m od granicy WPN-u. - Wprowadzenie zabudowy na tereny zurbanizowane, w granicach administracyjnych miasta Stęszew, które pełni rolę gminnego centrum obsługi ludności i stanowi lokalny biegun wzrostu społeczno-gospodarczego.
Dyrektywa 92/43/EWG i Rady z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (dz. U. L z 1992 r. Nr. 206.)	zapewnienie różnorodności biologicznej poprzez ochronę siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory na europejskim terytorium Państw Członkowskich,	
Konwencja o różnorodności biologicznej, sporządzona w Rio de Janeiro dnia 5 czerwca 1992 r. (dz. U. Z 2002 r., nr. 184, poz. 1533.)	ochrona różnorodności biologicznej, zrównoważone użytkowaniem jej elementów.	- zapisy dotyczące udziału powierzchni biologicznie czynnej,
Dyrektywa 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiająca ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej	- dążenie do większej ochrony i poprawy stanu środowiska wodnego między innymi poprzez szczególnie przedsięwzięcia służące stopniowemu ograniczeniu zrzutów, emisji i strat priorytetowych substancji niebezpiecznych oraz zaprzestaniu lub stopniowemu eliminowaniu zrzutów, emisji i strat priorytetowych substancji niebezpiecznych; - zapewnianie stopniowego ograniczenia zanieczyszczenia wód podziemnych i zapobieganiu ich dalszemu zanieczyszczeniu, - dążenie do zmniejszenia skutków powodzi i suszy	- zapisy dotyczące minimalizowania oddziaływań na środowisko w zakresie hałasu, stosowania paliw niskoemisyjnych itd. - docelowe zapewnienie pełnego uzbrojenia terenu, w tym w sieci kanalizacji sanitarnej - prowadzenie gospodarki odpadami zgodnie z obowiązującymi przepisami i regulaminem utrzymania czystości i porządku na terenie gminy
CAFE – Clean Air for Europe –	redukcje zanieczyszczeń w	- wykorzystanie odnawialnych źródeł energii

program wprowadzony dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/50/WE z dnia 21 maja 2008 r. w sprawie jakości powietrza i czystszej powietrza dla Europy (w skrócie określanej mianem dyrektywy CAFE, od nazwy programu CAFE)	energetyce, transporcie oraz rolnictwie jak również w pozostałych gałęziach przemysłu.	oraz paliw charakteryzujących się niskimi wskaźnikami emisji.
Biała Księga: Energia dla przyszłości - odnawialne źródła energii, Zielona Księga: Ku europejskiej strategii bezpieczeństwa energetycznego z 29 listopada 2000r. Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 września 2001r. w sprawie promowania energii elektrycznej produkowanej z odnawialnych źródeł energii na wewnętrznym rynku energetycznym.	rozwój zielonej energetyki poprzez wzrost udziału wykorzystywanej energii pochodzącej z odnawialnych źródeł energii w całkowitym zużyciu energii	
Siódmy Unijny Program Działań w Zakresie Środowiska Naturalnego do roku 2020 „Dobrze żyć w granicach naszej planety” wprowadzony decyzją nr 1386/2013/EU i Rady z 20 listopada 2013	- przekształcenie Unii w zasobooszczędną, zieloną i konkurencyjną gospodarkę niskoemisyjną; - ochrona obywateli Unii przed związanymi ze środowiskiem obciążeniami i zagrożeniami dla zdrowia i dobrostanu;	- wskazanie zachowania dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku, przewidziane dla terenów objętych ochroną akustyczną, zgodnie z przepisami odrębnymi, stosownie do kierunków rozwoju wynikających z ustaleń studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego;

Narodowe Strategiczne Ramy Odniesienia 2007-2013 (Narodowa Strategia Spójności)

W dokumencie tym sformułowane są najważniejsze cele zmierzające do osiągnięcia spójności społeczno-gospodarczej i terytorialnej w skali Unii Europejskiej. Analizowany dokument wspiera w swych ustaleniach następujące cele zamieszczone w Narodowej Strategii Ramach Spójności: Stworzenie warunków dla wzrostu konkurencyjności gospodarki opartej na wiedzy i przedsiębiorczości zapewniającej wzrost zatrudnienia oraz wzrost poziomu spójności społecznej, gospodarczej i przestrzennej. Tworzenie warunków dla utrzymania trwałego i wysokiego tempa wzrostu gospodarczego. Budowa i modernizacja infrastruktury technicznej, mającej podstawowe znaczenie dla wzrostu konkurencyjności Polski i jej regionów. Wzrost konkurencyjności polskich regionów i przeciwdziałanie ich marginalizacji społecznej, gospodarczej i przestrzennej.

Koncepcja przestrzennego zagospodarowania kraju 2030

Zgodnie z Koncepcją obszary wiejskie uczestniczące w procesach rozwojowych kraju biorą udział w postępującej integracji funkcjonalnej z najważniejszymi ośrodkami miejskimi. Do obszarów wiejskich uczestniczących w powyższych procesach włączono wszystkie gminy wiejskie lub miejsko-wiejskie położone w granicach miejskich obszarów funkcjonalnych. Gmina Stęszew położona jest w granicach Miejskiego Obszaru Funkcjonalnego Poznania. Stęszew został zaliczony do pozostałych ośrodków miejskich, które pełnią rolę gminnych centrów obsługi ludności i stanowią lokalne bieguny wzrostu społeczno-gospodarczego.

Projektowany dokument ponadto wskazuje na konieczność powiązania lokalnego krajowego systemu korytarzy ekologicznych z system krajowym i europejskim, dla którego konstrukcję nośną stanowią będą korytarze ekologiczne głównego systemu hydrograficznego kraju, w tym korytarza ekologicznego Jeziora Lipno. Projektowane korytarze ekologiczne oprócz zapewnienia połączeń migracyjnych między formami ochrony przyrody zapewniają również przewietrzanie terenu gminy oraz ochładzanie jej powierzchni, a tym samym przyczyniają się do łagodzenia skutków zmian klimatu, co zostało wskazane jako cel ochrony środowiska w dokumencie ustanowionym na szczeblu krajowym pn. „Strategiczny plan adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030”.

8. Możliwe transgraniczne oddziaływanie na środowisko.

Obszar objęty zmianą studium nie jest położony w obszarze przygranicznym, w związku z tym jego ustalenia nie będą generowały transgranicznego oddziaływania na środowisko przyrodnicze.

9. Przewidywane metody analizy skutków realizacji postanowień projektu zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego

Analiza skutków realizacji ustaleń projektu zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, uwzględniać będzie w szczególności metody, wskaźniki i częstotliwość pomiarów przyjęte dla działań wykonywanych w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska przez zobligowane do tego instytucje Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska w Poznaniu, Państwowy Instytut Geologiczny oraz gminne plany i programy szczegółowe opracowywane w oparciu o przepisy odrębne, w tym, w szczególności Gminny Program Ochrony Środowiska i Plan Gospodarki Niskoemisyjnej. Wyniki uzyskiwane w ramach systemu Państwowego Monitoringu Środowiska wykorzystane będą do określenia wpływu ustaleń projektu zmiany studium, który jest przedmiotem opracowania, na środowisko przyrodnicze, w odniesieniu do występujących długofalowych zmian jakości elementów przyrodniczych (stanu wód, stanu czystości powietrza atmosferycznego) i przyczyn tych zmian. Uzupełnieniem będą przyjęte w gminnych programach wskaźniki ilościowe i jakościowe monitorowania efektywności działań w takich zakresach jak m.in:

- a) Zachowanie i ochrona bioróżnorodności
Wzrost powierzchni biologicznie czynnej pokrytej roślinnością niską i wysoką,
- b) Stan środowiska
  - ocena stanu wód powierzchniowych w ppk Samica Stęszewska – Krosinko,
  - ilość mieszkańców w odniesieniu do zużycia wody,
  - długość sieci wodociągowej,
  - długość sieci kanalizacyjnej,
- c) poprawa jakości powietrza atmosferycznego. Ochrona przed hałasem i niejonizującym promieniowaniem elektromagnetycznym
  - poziom zanieczyszczenia powietrza wg oceny rocznej
  - zużycie gazu
  - pomiary hałasu drogowego
- d) wykorzystanie alternatywnych źródeł energii
  - łączna moc zainstalowanych instalacji geotermalnych, wykorzystujących biomasę,

- pojemność instalacji do magazynowania energii cieplnej i energetycznej
- e) dla inwestycji mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, w tym wypadku na cele i przedmiot ochrony obszarów NATURA 2000, monitoring środowiska prowadzony będzie stosownie do ustaleń raportu oddziaływania na środowisko i wydanych decyzji administracyjnych.

Monitoring realizacji ustaleń zmiany studium zaleca się prowadzić w cyklu 4-letnim – w odniesieniu do materiałów opracowywanych na potrzeby Gminnego Programu Ochrony Środowiska. Dokonując analizy i oceny stanu poszczególnych komponentów środowiska należy pamiętać, że muszą one odnosić się do obszaru objętego projektem zmiany studium.

10. Streszczenie w języku niespecjalistycznym

Przedmiotem opracowania jest prognoza oddziaływania na środowisko projektu zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania gminy Stęszew, dla działki w Stęszewie, do którego opracowania przystąpiono uchwałą Nr XXVII/278/2017 Rady Miejskiej Gminy Stęszew z dnia 13 czerwca 2017 r. Niniejsza prognoza dotyczy obszaru o powierzchni około 2,75 ha położonego we wschodniej części miasta Stęszewa w rejonie ulicy Trzebawskiej. Celem opracowania zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Stęszew dla działki w Stęszewie, określonej jako zmiana studium nr 6, jest zmiana dotychczasowego kierunku zagospodarowania przestrzennego działki o nr ewid. 1681, położonej w Stęszewie, obręb Stęszew, z obszaru rolniczego R na przeznaczenie umożliwiające zabudowę mieszkaniową wielorodzinną, przy jednoczesnym zapewnieniu wymogów ochrony ustanowionych dla obszaru Wielkopolskiego Parku Narodowego i jego otuliny oraz zlokalizowanych w pobliżu obszarów cennych przyrodniczo i krajobrazowo, tj. lokalnego korytarza ekologicznego Wypalanki – Trzcielińskie Bagno i jeziora Lipno. W bezpośrednim sąsiedztwie znajduje się stadion K.S. Lipno Stęszew, teren campingu „Lipno” nad jeziorem Lipno oraz kompleks leśny należący do Wielkopolskiego Parku Narodowego.

Omawiany projekt zmiany studium zawiera ustalenia, o których mowa w ustawie o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1073 ze zmianami).

Gmina Stęszew położona jest 25 km na południowy zachód od Poznania. Zaopatrzenie gminy w wodę następuje z 8 wodociągów komunalnych: Trzebaw, Sapowice, Zamysłowo, Witobel, Będlewo, Wronczyn, Jeziorki, Stęszew. W 2016 r. 81,5% ludności gminy korzystała z kanalizacji sanitarnej a z sieci wodociągowej korzystało 98,4 % ogółu ludności gminy. Stacje telefonii komórkowej są obecnie najbardziej rozpowszechnionym rodzajem obiektów radiokomunikacyjnych. W otoczeniu typowych stacji bazowych telefonii komórkowych pola elektromagnetyczne o wartościach wyższych od dopuszczalnych występują nie dalej niż kilkadziesiąt metrów od samych anten i na wysokości ich zainstalowania. Na terenie gminy zlokalizowane są także inne źródła promieniowania elektromagnetycznego związane z przesyłaniem i dystrybucją energii na obszarze gminy. Są to:

- linie 110 kV:
  - relacji Plewiska – Kościan (Dębno Joanka – Krąplewo – Wielkowieś – Stęszew – Zamysłowo – Srocko Małe – Wronczyn – Zaparcin),

- relacji Plewiska – Buk (Miroslawki – Rybojedzko – Tomiczki – Jeziorki),
- linia 220 kV: relacji Plewiska – Leszno (Dębno Joanka – Krąplewo – Wielkawieś – Stęszew – Zamysłowo – Srocko Małe – Twardowo – Wronczyn).

Zgodnie z danymi „Planu gospodarki niskoemisyjnej dla Gminy Stęszew” w Stęszewie funkcjonują kolektory słoneczne o mocy 2 kW i pompa ciepła o mocy 3 kW. Obie inwestycje są własnością gminy Stęszew i wykorzystywane są do ogrzewania ciepłej wody użytkowej. Zaopatrzenie gminy w ciepło rozwiązane jest poprzez sieć gazową, lokalne kotłownie dla potrzeb budynków użyteczności publicznej i usługowej oraz kotłownie i paleniska indywidualne w budynkach jednorodzinnych, gdzie źródłami ciepła są głównie węgiel kamienny lub miał. Gmina Stęszew jest wyposażona w sieć gazową, która oplata całą gminę. Zgodnie z „Planem gospodarki odpadami dla Województwa Wielkopolskiego na lata 2012-2017” (2012 r.). Stęszew zaliczony został do regionu VI, zarządzanego przez Zgromadzenie Związku Międzygminnego „Centrum Zagospodarowania Odpadów – „SELEKT” z Centrum Zagospodarowania Odpadów w Czempiniu. Gmina Stęszew leży w zasięgu węzła komunikacyjnego, którego elementami są droga krajowa nr 5 łącząca Poznań z Wrocławiem oraz droga krajowa nr 32 w kierunku Zielonej Góry. Zgodnie z Generalnym Pomiarem Ruchu w 2010 r. średni dobowy ruch pojazdów na odcinkach drogi krajowej nr 5 wynosił 16601 na odcinku Komorniki - Stęszew (21 566 w 2015 r) i 14985 na odcinku Stęszew – Będlewo (16058 w 2015r.). Ze względu na to, że na odcinkach drogi krajowej nr 5 na terenie gminy Stęszew natężenie ruchu wyniosło powyżej 3 000 000 pojazdów na rok, zgodnie z przepisami, odcinki te zostały objęte opracowaniem mapy akustycznej. Odcinki te nie zostały uwzględnione w „Programie ochrony środowiska przed hałasem dla pięciu odcinków drogi krajowej nr 5”. Ze względu na to, że na odcinku drogi nr 32 Granowo - Stęszew natężenie ruchu wyniosło poniżej 3 000 000 pojazdów na rok, zgodnie z przepisami odcinek ten nie został objęty opracowaniem mapy akustycznej. Generatorem ruchu drogowego jest także lokalizacja swarzędzkiej podstrefy Kostrzyńsko-Słubickiej Specjalnej Strefy Ekonomicznej. Podstrefa KSSSE w gminie Stęszew to działki inwestycyjne w miejscowościach Strykowo i Strykówko, o łącznej powierzchni 30 ha (wolne tereny). Zlokalizowane są one między innymi przy drodze krajowej nr 32. Gmina Stęszew ma dobrze rozwiniętą sieć kolejową. Przez teren gminy przebiegają następujące szlaki kolejowe: linia dwutorowa nr 357 Poznań – Grodzisk – Wolsztyn (o znaczeniu wojewódzkim) ze stacjami w miejscowościach Trzebaw – Rosnówko, w Stęszewie i w Strykowie oraz linia międzynarodowa nr 3 (E-20) Warszawa – Berlin. Linia kolejowa nr 3 to linia o natężeniu ruchu ponad 30 000 pociągów na rok.

Pod względem geomorfologicznym największy obszar gminy zajmuje równina moreny dennej rozcięta licznymi rynnami glacialnymi, a od południa ograniczona pradoliną warszawsko-berlińską. Na terenie objętym planem i w sąsiedztwie nie udokumentowano występowania złóż kopalin o zasobach ustalonych w dokumentacjach przyjętych/zatwierdzonych przez starostę. Północno-zachodni teren objęty projektem planu zlokalizowany jest w granicach udokumentowanego złoża gazu ziemnego STRYKOWO. Złoże to ma na chwilę obecną status nieaktywny. Zgodnie z opracowaniem ekofizjograficznym obszar opracowania został zakwalifikowany do wielkopolskiego regionu klimatycznego. Gmina leży w zasięgu Jednolitej Części Wód Podziemnych nr 60.

Gmina Stęszew leży w zasięgu dwóch Głównych Zbiorników Wód Podziemnych: GZWP

nr 144 Dolina Kopalna Wielkopolska i GZWP nr 150 Pradolina Warszawa-Berlin. Celem środowiskowym dla jednolitych części wód powierzchniowych niewyznaczonych jako sztuczne lub silnie zmienione jest ochrona, poprawa oraz przywracanie stanu jednolitych części wód powierzchniowych, tak aby osiągnąć dobry stan tych wód, a także zapobieganie pogorszeniu ich stanu. Gmina Stęszew leży poza obszarami szczególnego zagrożenia powodzią.

Na terenie gminy Stęszew znajdują się trzy obszary sieci Natura 2000:

- Obszar specjalnej ochrony ptaków „Ostoja Rogalińska” PLB300017
- Obszar mający znaczenie dla Wspólnoty (projektowany specjalny obszar ochrony siedlisk) „Ostoja Wielkopolska” PLH300010
- Proponowany obszar mający znaczenie dla Wspólnoty „Będlewo-Bieczyny” PLH300039

Na terenie gminy Stęszew w części północnej i północno-wschodniej gminy zlokalizowane są fragmenty Wielkopolskiego Parku Narodowego (WPN) wraz z jego otuliną. Na terenie gminy zlokalizowane są 2 użytki ekologiczne – oczka śródpolne, utworzone 11.03.2002 r. na podstawie uchwały nr XXVI/247.2001 Rady Miejskiej Gminy Stęszew z dn. 28 grudnia 2001 r. w sprawie uznania niektórych śródpolnych „oczek wodnych” za użytki ekologiczne (Dz.Urz.Woj.Wlkp. z 2002 r. nr 29, poz. 909) w miejscowości Skrzyńki i Dębienko. Na terenie gminy znajduje się 21 pomników przyrody.

Gmina Stęszew jest obszarem intensywnie użytkowanym rolniczo, dlatego dominującą rolę w krajobrazie odgrywa roślinność uprawiana przez człowieka oraz rośliny segetalne. Dominują wśród nich rośliny jednoroczne lub byliny mało wrażliwe na przemieszczenie w glebie np.: perz właściwy, jaskier rozłogowy, ostrożeń polny. Na terenie gminy występują także półnaturalne zbiorowiska roślinności łąkowej powrastanej głównie przez różne gatunki wieloletnich traw, turzyc i roślin motylkowych. Można spotkać tam wiechlinę łąkową, rajgras wyniosły, życice trwałą, kostrzewę czerwoną, oraz mietlicę pospolitą. Podmokłości wzdłuż cieków i jezior SA siedliskiem dla takich roślin jak rukiew wodna, potocznik wąskolistny, jeżogłówka zapoznana, trędownik skrzydlasty czy przetacznik bobownik.

Na terenach użytkowanych rolniczo występują gatunki charakterystyczne dla siedlisk polnych i łąkowych, głównie gryzonia, w tym mysz polna.

Na obszarze JCWPd nr 60 w 2016 r. znajdowało się 30 punktów kontrolnych. W żadnym punkcie nie określono klasy jakości wód jako I, w pozostałych określono w 11 – II, 12 – III, w 6 – IV i V w jednym punkcie. W 2017 r. w ramach monitoringu operacyjnego znajdowały się 14 punkty kontrolne. W żadnym punkcie nie określono klasy jakości wód jako I, w pozostałych określono w 4 – II, 10 – III, w 1 – IV i żadnego - V. Najbliżej położonym punktem pomiarowym od terenu objętego zmianą studium były punkty w miejscowościach Pecna, gdzie stwierdzono IV końcową klasę jakości oraz na terenie gminy Buk – Kalwy i Buk w których stwierdzono III klasę czystości. W 2017 r. w analizowanych JCWP stwierdzono stan chemiczny poniżej dobrego.

Główne ciekі odwadniające obszar gminy Stęszew, w tym analizowany obszar to Samica Stęszewska i Kanał Mosiński ich stan prezentuje tabela nr 8 na stronie 24. Pod kątem ochrony zdrowia strefę wielkopolską zaliczono do klasy A ze względu na brak przekroczeń dopuszczalnych poziomów dwutlenku siarki, dwutlenku azotu, ołowiu, benzenu, tlenu węgla oraz docelowych poziomów kadmu, arsenu oraz niklu. Natomiast ze względu na przekroczenia dopuszczalnych poziomów pyłu PM_{2,5}, PM₁₀ i ozonu oraz docelowych poziomów

bezno(a)pirenu – do klasy C. Z uwagi na rozległy obszar i uogólnienie wyników dla strefy wielkopolskiej, stan jakości powietrza atmosferycznego w gminie Stęszew może być lepszy od przydzielonych klas. Stwierdzono przekroczenia wartości normatywnej ozonu ($6000\mu\text{g}/\text{m}^3\text{h}$) wyznaczonej jako poziom celu długoterminowego. Termin osiągnięcia poziomu celu długoterminowego określono na rok 2020. W ramach Państwowego Monitoringu Środowiska przeprowadzana jest także ocena poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku, wykonywana w cyklu trzyletnim. Podobnie jak w latach ubiegłych podczas badań przeprowadzonych w 2014 roku w żadnym z punktów pomiarowych na terenie województwa wielkopolskiego nie stwierdzono przekroczenia poziomu dopuszczalnego ($7\text{ V}/\text{m}$ dla zakresu częstotliwości od 3 MHz do 300 GHz). Najwyższy zmierzony poziom składowej elektrycznej pola wyniósł $1,94\text{ V}/\text{m}$ (w Poznaniu). Jest to jednocześnie jedyny punkt, w którym stwierdzono wartość wyższą od $1\text{ V}/\text{m}$. Przez teren gminy przebiega droga krajowa nr 32. Nie została ona ujęta w programie ochrony przed hałasem opracowywanym przez Sejmik Województwa Wielkopolskiego. Linia kolejowa nr 357 również nie została objęta tym programem.

Analizowany obszar położony jest we wschodniej części miasta Stęszewa w rejonie ulicy Trzebawskiej, w bezpośrednim sąsiedztwie Wielkopolskiego Parku Narodowego, na terenie jego otuliny oraz częściowo w granicach obszaru specjalnej ochrony ptaków w sieci Natura 2000 „Ostoja Rogalińska” PLB 300017 i w granicach obszaru w sieci Natura 2000 mającego znaczenie dla Wspólnoty „Ostoja Wielkopolska” PLB 300010 – pas terenu o szerokości około $1,5\text{m}$ wzdłuż pn-wsch granicy terenu na odcinku graniczącym z lasem.

Na analizowanej działce oraz w bezpośrednim sąsiedztwie nie znajdują się siedliska gatunków będących przedmiotem ochrony obszaru specjalnej ochrony ptaków Ostoja Rogalińska PLB300017 ani siedliska przyrodnicze oraz siedliska gatunków będących przedmiotem ochrony obszaru mającego znaczenie dla Wspólnoty Ostoja Wielkopolska PLH300010. Najbliżej zlokalizowanym siedliskiem przyrodniczym jest 91E0 Łęgi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe (*Salicetum albo-fragilis*, *Populetum albae*, *Alnenion glutinoso-incanae*) i olsy źródliskowe, oddalone o ok. 170 m .

Teren użytkowany jest rolniczo jako grunty orne. Na obszarze nie występują gatunki i siedliska roślin, grzybów i zwierząt objętych ochroną gatunkową, a także gatunki zagrożone wyginięciem lub rzadkie. Na analizowanej działce oraz w bezpośrednim sąsiedztwie nie znajdują się siedliska gatunków będących przedmiotem ochrony obszaru specjalnej ochrony ptaków Ostoja Rogalińska PLB300017 ani siedliska przyrodnicze oraz siedliska gatunków będących przedmiotem ochrony obszaru mającego znaczenie dla Wspólnoty Ostoja Wielkopolska PLH300010. Najbliżej zlokalizowanym siedliskiem przyrodniczym jest 91E0 Łęgi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe (*Salicetum albo-fragilis*, *Populetum albae*, *Alnenion glutinoso-incanae*) i olsy źródliskowe, oddalone o ok. 170 m . Na terenie objętym zmianą nr 6 studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Stęszew dla działki w Stęszewie zlokalizowane jest stanowisko archeologiczne ujęte w ewidencji zabytków pod nr AZP 55-25/75, które stanowi pozostałości historycznego osadnictwa, które podlegają ochronie i opiece konserwatorskiej bez względu na stan zachowania, na podstawie przepisów ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz.U. z 2017 r. poz. 2187 ze zm.). Przez teren nie przebiegają żadne linie infrastruktury technicznej. Obszar objęty planem

aktualnie cechuje topoklimat przeciętny: jest to obszar płaski o spadku terenu do 5%, średnich warunkach usłonecznienia, temperatury powietrza, dobrych warunkach wilgotnościowych i bardzo dobrych warunkach kontrastów temperaturowych i wilgotności względnej powietrza oraz stosunkowo dobrych uwarunkowaniach sanitarnych powietrza. Położone w sąsiedztwie tereny leśne Wielkopolskiego Parku Narodowego cechuje topoklimat o właściwościach regenerujących. Charakterystyczny jest dla terenów porośniętych lasem, posiada stabilne warunki termiczne o osłabionej solarności, podwyższoną wilgotność względną powietrza, wyciszenie areometryczne, dłuższy okres zalegania pokrywy śnieżnej i dobre warunki sanitarne powietrza, cechuje się silnymi właściwościami bakteriobójczymi (olejki eteryczne). Obszar leży poza obszarami szczególnego zagrożenia powodzią. Analizowany teren położony jest w zasięgu JCWPd nr 60 oraz GZWP nr 144 Dolina Kopalna Wielkopolska. Stan wód podziemnych na obszarze jest dobry. Obszar leży w zasięgu JCWP Samica Stęszewska której stan oceniono jako zły. Grunty znajdujące się na terenach objętych zmianą studium nr 6 zlokalizowane są poza obszarami naturalnych zagrożeń geologicznych. Nie zostały one ujęte w „Aktualizacji rejestru terenów potencjalnie zagrożonych ruchami masowymi ziemi na terenie powiatu poznańskiego” opracowanej w grudniu 2012 r., w której wskazano tereny potencjalnie zagrożone ruchami masowymi lub osuwiska. Poza granicami działki o nr ewid. 1681, wzdłuż jeziora Lipno, zlokalizowany jest teren zagrożony osuwaniem się mas ziemnych o nr 30-21-144-T24 oraz osuwisko nr 30-21-144-Os9. Na terenie objętym zmianą studium nr 6 nie występują złoża kopalin o zasobach ustalonych w dokumentacjach przyjętych lub zatwierdzonych przez Starostę Poznańskiego.

Analizowany obszar nie jest wyposażony w infrastrukturę techniczną, ale ze względu na położenie w granicach administracyjnych miasta Stęszew dostęp do sieci jest stosunkowo łatwy do uzyskania. Podobnie teren może zostać objęty gminnym systemem gospodarowania odpadami. Analizowany teren położony jest poza zasięgiem oddziaływania głównych dróg i istniejącej linii kolejowej. Na obszarze i w sąsiedztwie nie występują źródła promieniowania elektromagnetycznego: stacje telefonii komórkowej i linie elektroenergetyczne wysokich i średnich napięć.

Analizowany obszar położony jest we wschodniej części miasta Stęszewa w rejonie ulicy Trzebawskiej, w bezpośrednim sąsiedztwie Wielkopolskiego Parku Narodowego, na terenie jego otuliny oraz częściowo w zasięgu Obszarów NATURA 2000: Ostoja Wielkopolska i Rogalińska (1,5 m pas terenu od granicy z WPN-em).

Zadania ochronne na lata 2015 – 2016 dla Parku określa Zarządzenie Ministra Środowiska z dnia 5 października 2015 r. w sprawie zadań ochronnych dla Wielkopolskiego Parku Narodowego. W zarządzeniu określone zostały zagrożenia zewnętrzne dla celów ochrony WPN-u m.in. presja urbanizacji na tereny otuliny Parku. Jako działania mające na celu eliminację zagrożeń wskazano starania o lokalizowanie nowej zabudowy w odległości minimum 30 m od granicy Parku i 20 m od cieków i zbiorników wodnych na obszarach nieposiadających miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego. Kolejnym zagrożeniem jest presja obcych gatunków roślin i zwierząt na teren Parku. Tutaj działania ochronne związane są z preferowaną w otulinie hodowlą roślin i zwierząt rodzimych. Ograniczenie zagrożeń

związanych z presją turystyczną na tereny Parku związane jest z ukierunkowaniem ruchu turystycznego, poprzez budowę, modernizację i konserwację infrastruktury technicznej. Działania na rzecz minimalizacji zanieczyszczenia wód dotyczą rozbudowy systemów oczyszczania ścieków, kanalizowania wsi i zaopatrzenia w wodę, podczyszczania wód opadowych. Działania związane z ograniczeniem zanieczyszczenia powietrza obejmują modernizację systemów ogrzewania na wykorzystujące bardziej przyjazne dla środowiska nośniki energii, w szczególności odnawialne jej źródła. Działania ograniczające zanieczyszczenie powierzchni ziemi to nadzór nad zbiórką, segregacją i wywozem odpadów stałych.

W przypadku braku realizacji ustaleń projektowanego dokumentu analizowany obszar może pozostać w dotychczasowym użytkowaniu rolniczym. Na obszarze nie obowiązuje plan miejscowy, a więc istnieje potencjalna możliwość wprowadzania na te tereny nowej zabudowy m.in. mieszkaniowej lub produkcyjnej w nawiązaniu do zabudowy istniejącej. Wobec faktu dość chaotycznego charakteru procedury wydawania decyzji o warunkach zabudowy oraz faktu, że decyzja o warunkach zabudowy odnosi się do zabudowy zlokalizowanej w sąsiedztwie nie musi natomiast uwzględniać ustaleń studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego w przypadku braku realizacji planu, który zgodny musi być z ustaleniami studium, istnieje realne zagrożenie degradacji tego terenu w szczególności w zakresie braku obsługi komunikacyjnej oraz przemieszania funkcji, co generować może konflikty środowiskowe. Również pozostawienie w użytkowaniu rolniczym, przy zwiększeniu intensywności użytkowania rolniczego, w tym nawożenia może negatywnie wpłynąć, w szczególności na stan wód powierzchniowych i podziemnych. Zaprzestanie użytkowania rolniczego jako grunty orne doprowadziłoby do naturalnej sukcesji roślinnej i stworzenia strefy buforowej – przejściowej dla terenów Wielkopolskiego Parku Narodowego. Ze względu na fakt że jest to działka prywatna wpłynęło by to na obniżenie dóbr materialnych właściciela działki.

Niniejsza prognoza nie przedstawia rozwiązań alternatywnych, gdyż przedmiotem opracowania projektu zmiany studium była analiza możliwości wprowadzenia na przedmiotowe tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej oraz określenie warunków zagospodarowania terenu pod tym kątem i określenie parametrów wprowadzanej zabudowy. Na etapie opracowywania studium rozważane są alternatywne kierunki zagospodarowania, a plany miejscowe jedynie doprecyzowują i uszczegóławiają parametry zabudowy i zagospodarowania terenu. ostateczna wersja planu stanowi kompromis pomiędzy interesem osób prywatnych oraz uwarunkowaniami przyrodniczymi i społeczno-gospodarczymi, które reprezentowane są przez organy rządowe i samorządowe.

Przeprowadzona analiza uwarunkowań środowiska przyrodniczego pozwala na sformułowanie pozostałych głównych problemów:

1. Uwzględnienie wymogów wynikających z sąsiedztwa Wielkopolskiego Parku Narodowego oraz obszarów NATURA 2000 oraz położenia obszaru objętego zmianą studium na terenie otuliny Parku.
2. Uwzględnienie celów środowiskowych wyznaczonych dla JCWPd w szczególności zastosowanie technologii zabezpieczających ochronę powierzchni ziemi i wód podziemnych;

3. Uwzględnienie ograniczeń wynikających z położenia w zasięgu GZWP nr 144;
4. Stan powietrza atmosferycznego – uwzględnienie wskazań programów ochrony powietrza;

Przedmiotowy teren znajduje się w granicach administracyjnych miasta Stęszewa poza obszarem Wielkopolskiego Parku Narodowego, na terenie jego otuliny oraz częściowo w zasięgu terenów objętymi ochroną w ramach sieci NATURA 2000 (pas o szerokości około 1,5 m). W celu ochrony najcenniejszych zasobów przyrodniczych zagospodarowanie terenu realizowane będzie poza obszarami ochrony siedliskowej i gatunkowej NATURA 2000. Zgodnie z §3 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2016 r. poz. 71) do przedsięwzięć potencjalnie znacząco oddziałujących na środowisko zaliczona została zabudowa mieszkaniowa wraz z towarzyszącą jej infrastrukturą objęta ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego albo miejscowego planu odbudowy, o powierzchni zabudowy nie mniejszej niż: – 2 ha na obszarach objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-5, 8 i 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, lub w otulinach form ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-3 tej ustawy. Powierzchnia analizowanego terenu wynosi około 2,76 ha, a na cele lokalizacji zabudowy przeznaczono 1,75 ha. Powierzchnia zabudowy obejmuje całą powierzchnię przeznaczoną do przekształcenia w wyniku realizacji przedsięwzięcia. Zatem zalicza się do niej m.in. powierzchnie parkingów, dróg dojazdowych, chodników, placów budowy, placów składowych, podjazdów, inne powierzchnie utwardzone czy płyty roślinności, które zostaną usunięte, a teren urządzony zgodnie z wolą inwestora np.: poprzez wprowadzenie zieleni urządzonej. Zaliczenie inwestycji do przedsięwzięć potencjalnie znacząco oddziałujących na środowisko możliwe będzie na etapie opracowania szczegółowego projektu. Rzeczywiste oddziaływanie przeanalizowane może zostać w trakcie prowadzenia procedury środowiskowej i opracowywania raportu w zakresie celów i przedmiotu ochrony obszarów NATURA 2000 i zależne będzie od przyjętych rozwiązań, w szczególności intensywności zabudowy i rozwiązań gospodarki wodno-ściekowej i grzewczej. Ze względu na zakres inwestycji i położenie na terenie miasta Stęszew nie przewiduje się znacząco negatywnego oddziaływania na cele i przedmiot ochrony obszarów chronionych, zgodnie ze stanowiskiem Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Poznaniu na podstawie dokumentacji pn. „Opracowanie projektu planu ochrony dla Wielkopolskiego Parku Narodowego „POIS.05.03.00-00-271/10-00 ustalono, że na przedmiotowej działce oraz w bezpośrednim sąsiedztwie nie znajdują się siedliska gatunków będących przedmiotem ochrony obszaru specjalnej ochrony ptaków Ostoja Rogalińska PLB300017 ani siedliska przyrodnicze oraz siedliska gatunków będących przedmiotem ochrony obszaru mającego znaczenie dla Wspólnoty Ostoja Wielkopolska PLH300010. Biorąc powyższe pod uwagę oraz uwzględniając pozostawienie pasa znajdującego się w obszarze Natura 2000 nieużytkowanego, przeznaczonego pod zielen izolacyjną, stwierdzone, że ustalenia zmiany studium nie będą znacząco negatywnie wpływały na cele i przedmiot ochrony obszaru specjalnej ochrony ptaków Ostoja Rogalińska PLB 300017 oraz jego integralność i spójność sieci. Nie będą również znacząco negatywnie wpływały na cele i przedmiot ochrony obszaru mającego znaczenie dla Wspólnoty Ostoja Wielkopolska PLH300010 oraz jego integralność i spójność sieci.

Analizowany obszar to tereny intensywnie użytkowane rolniczo. Ze względu na rolnicze użytkowanie terenu i stan roślinności walor przyrodniczy roślinności jest bardzo niski. Na terenie nie występują zadrzewienia ani zakrzewienia. Ze względu na wskazania planu zadań ochronnych dla WPN-u i jego otuliny, zaleca się, aby przy zagospodarowaniu zielenią terenów powierzchni biologicznie czynnej wprowadzać gatunki rodzime, zgodne z siedliskiem, z wykluczeniem gatunków obcych, w szczególności określonych w rozporządzeniu Ministra Środowiska w sprawie listy roślin i zwierząt gatunków obcych, które w przypadku uwolnienia do środowiska przyrodniczego mogą zagrozić gatunkom rodzimym lub siedliskom przyrodniczym. Zaleca się również, aby zieleni wprowadzać trójwarstwowo. Na obszarze nie występują stanowiska roślin, zwierząt i grzybów objętych ochroną gatunkową. Nie przewiduje się negatywnego oddziaływania na zwierzęta i roślinność, gdyż analizowany teren położony jest poza głównymi korytarzami ekologicznymi zapewniającymi łączność WPN-u z terenami zewnętrznymi. Ze względu na sąsiedztwo terenów chronionych na obszarze tym mogą pojawiać się zwierzęta objęte ochroną gatunkową, jednakże zmiana przeznaczenia tego terenu na cele mieszkaniowe nie będzie miała znaczącego wpływu na liczebność ich populacji i cele ochrony. W projekcie zmiany studium w celu zmniejszenia negatywnego oddziaływania na tereny najcenniejsze przyrodniczo wprowadzono nakaz realizacji pasa zieleni izolacyjnej od strony WPN-u o szerokości min 30 m zapewni ochronę terenów najcenniejszych przyrodniczo i stworzenie strefy buforowej pomiędzy terenami zurbanizowanymi i obszarami objętymi ochroną prawną.

Zmiany powierzchni ziemi zachodzić będą podczas prac ziemnych związanych z realizacją zabudowy oraz budową lub uzupełnieniem infrastruktury technicznej. Zmniejszeniu ulegnie powierzchnia niezagospodarowana, wytworzą się grunty antropogeniczne. Dla nowo projektowanej zabudowy projekt studium określa zalecany wskaźnik powierzchni terenu biologicznie czynnego – 30%. Obszar nie jest ujęty w rejestrze terenów zagrożonych ruchami masowymi ziemi oraz terenów na których te ruchy występują.

Z uwagi na powierzchnię analizowanego terenu, ograniczenie wysokości wprowadzanej zabudowy do 3 kondygnacji oraz charakter wprowadzanej zabudowy wpływ realizacji założeń projektu zmiany studium na krajobraz będzie odczuwalny. Otwarte tereny rolnicze zostaną zabudowane zabudową mieszkaniową o charakterze miejskim. Oddziaływanie na krajobraz polegało będzie na zmianie krajobrazu terenów otwartych – rolniczych na krajobraz zurbanizowany. Ocena oddziaływania inwestycji na krajobraz jest to wskazanie wpływu nowych obiektów pojawiających się w przestrzeni na istniejący krajobraz przyrodniczy lub kulturowy. Waloryzacja krajobrazu stanowi ocenę danego wnętrza krajobrazowego, czy widokowego (widocznych elementów otoczenia) pod względem walorów estetycznych. Ocena ta jest niezobiektywizowana – uzależniona faktycznie od subiektywnego odbioru przestrzeni przez konkretnego obserwatora. Również ze względu na brak audytu krajobrazowego opracowanego dla województwa wielkopolskiego brak identyfikacja krajobrazów, ustalenia lokalizacji tzw. krajobrazów priorytetowych, wskazania zagrożeń dla możliwości zachowania wartości krajobrazów priorytetowych i wartości krajobrazów w obrębie istniejących form ochrony przyrody oraz parków kulturowych. Nie ma także rekomendacji i wniosków mających przysłużyć się ich ochronie. W przedmiotowym projekcie studium działaniem minimalizującym jest wprowadzenie pasa zieleni urządzonej o szerokości 30 m od granicy WPN-u. Wprowadzane inwestycje mają swoje uzasadnienie w lokalizacji w granicy administracyjnej miasta Stęszewa,

w sąsiedztwie istniejącej zabudowy. Subiektywizm oceny oraz brak jednoznacznej metody oceny poszczególnych elementów składowych krajobrazu sprawiają, iż waloryzacja krajobrazowa jest trudnym do przeprowadzenia procesem. Ocenia się, że względu na skalę inwestycji i położenie w granicach administracyjnych miasta oddziaływanie na krajobraz nie będzie jednoznacznie negatywne.

Ze względu na położenie w granicach administracyjnych Stęszewa nie przewiduje się negatywnych skutków realizacji ustaleń projektu zmiany studium w zakresie rozwiązań wodno-ściekowych na wody powierzchniowe i podziemne, ze względu na docelowe planowane podłączenie przedmiotowego obszaru do rozbudowywanej sieci kanalizacyjnej z odprowadzeniem do oczyszczalni ścieków.

Nie przewiduje się znaczącego oddziaływania na wody powierzchniowe i podziemne gdyż wprowadzana zabudowa stanowi jedynie uzupełnienie istniejącego układu urbanistycznego wskazanego w studium. Ocenia się, że przedmiotowe zapisy są wystarczające dla ochrony wód powierzchniowych i podziemnych i nie wpłyną negatywnie na cele środowiskowe wyznaczone dla Jednolitych Części Wód Płynących. Istotne jest prowadzenie dalszych działań kontrolnych, w celu sprawdzenia, czy inwestorzy prawidłowo realizują swoje obowiązki wynikające z obowiązujących przepisów m.in. planowego i interwencyjnego monitoringu prowadzonego przez Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska.

Ze względu na położenie poza głównymi szlakami komunikacji kolejowej i drogowej nie przewiduje się, aby ustalenia projektu zmiany studium, przy spełnieniu wszystkich procedur wynikających z przepisów znacząco negatywnie wpłynęły na zdrowie ludzi. Wzrost emisji hałasu może być odczuwany w fazie realizacji inwestycji. Projekt studium wskazuje, że dla terenów wyznaczonych w studium jako M i MM dopuszczalny poziom hałasu w środowisku należy przyjąć odpowiednio jak dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej lub terenów zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i zamieszkania zbiorowego. Nie przewiduje się negatywnego oddziaływania w zakresie promieniowania elektromagnetycznego na obszarze objętym zmianą studium ze względu na brak na obszarze i w jego sąsiedztwie przesyłowych sieci infrastruktury technicznej.

W zakresie czystości powietrza należy stosować wskazania obowiązującego programu ochrony powietrza oraz planu gospodarki niskoemisyjnej dla gminy Stęszew. Ustalenia projektu studium w zakresie ochrony powietrza atmosferycznego obejmują zapisy dotyczące preferowanego zaopatrzenia w ciepło z indywidualnych źródeł energii przy zastosowaniu paliw, które charakteryzują się niskimi wskaźnikami emisyjnymi, ze względu na fakt, że to niska emisja jest czynnikiem mającym największy wpływ na zanieczyszczenie powietrza. Tereny zabudowane cechują niekorzystne warunki solarne, zwiększona amplituda temperatur oraz utrudnione przewietrzanie, a ponadto krótszy okres zalegania pokrywy śnieżnej. Na niekorzystne warunki wpływa przede wszystkim ograniczona wymiana powietrza, zwłaszcza przy braku sąsiedztwa terenów dynamizujących tę wymianę oraz zwiększona liczba jąder kondensacji. W analizowanym przypadku strefa zurbanizowana położona jest w sąsiedztwie terenów leśnych WPN-u oraz terenów charakteryzujących się znacznym udziałem terenów otwartych, użytkowanych rolniczo, terenów jezior i lasów. Ich udział wpływa łagodząco na topoklimat terenów zurbanizowanych Stęszewa.

Ustalenia projektu zmiany studium kontynuują politykę wskazaną w poprzednim studium. Zaopatrzenie w energię ciepłą jest preferowane w miarę możliwości z kotłowni zbiorowych, ułatwiających zastosowanie rozwiązań i technologii proekologicznych. Zapisy studium zalecają stosowanie ekologicznych źródeł energii cieplnej: takich jak gaz przewodowy lub butlowy, olej opałowy, energia elektryczna, biomasa lub odnawialne źródła energii. W związku z powyższym należy stwierdzić, że przyjęte zapisy zgodne są z wytycznymi zawartymi w projekcie KLIMADA „Opracowanie i wdrożenie strategicznego planu adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu”.

W projekcie zmiany studium jako materiał wyjściowy uwzględniono uwarunkowania środowiska przyrodniczego oraz dostosowano do nich przyjęte ustalenia. Wraz ze zwiększeniem ilości zabudowy mieszkaniowej i usługowej zwiększy się pobór wód podziemnych i produkcja ścieków. Ze względu na zakres inwestycji nie będzie to oddziaływanie znaczące.

Plan uwzględnia wymogi ochrony środowiska kulturowego poprzez określenie zasad ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków, w tym krajobrazów kulturowych, oraz dóbr kultury współczesnej w granicach strefy ochrony archeologicznej, w tym nakaz prowadzenia badań archeologicznych podczas prac ziemnych przy realizacji inwestycji związanych z zabudowaniem i zagospodarowaniem terenu oraz nakaz uzyskania pozwolenia konserwatora zabytków na prowadzenie badań archeologicznych, przed wydaniem decyzji o pozwoleniu na budowę.

Przy opracowaniu projektu zmiany studium uwzględniono wszystkie wymogi wynikające z obowiązujących przepisów, istniejące uwarunkowania społeczne, gospodarcze i kulturowe oraz cele ochrony istniejących obiektów i obszarów chronionych. Zmiana przeznaczenia terenów z użytkowania rolniczego na tereny mieszkaniowe wpłyną korzystnie na stan dóbr materialnych, w tym wartość nieruchomości i stan infrastruktury gminnej.

Przy opracowywaniu planu uwzględniono cele środowiskowe ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu oraz powiązania z innymi dokumentami.

Obszar objęty planem nie jest położony w obszarze przygranicznym, w związku z tym jego ustalenia nie będą generowały transgranicznego oddziaływania na środowisko przyrodnicze.

Monitoring realizacji ustaleń zmiany studium zaleca się prowadzić w cyklu 4-letnim – w odniesieniu do materiałów opracowywanych na potrzeby Gminnego Programu Ochrony Środowiska. Dokonując analizy i oceny stanu poszczególnych komponentów środowiska należy pamiętać, że muszą one odnosić się do obszaru objętego projektem zmiany studium.